Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Cornel

SỐ THỨ 3453 — SIX PAGES — NGÀY THỨ NĂM 13 MARS 1930 — NGÀY 14 THÁNG HAI, NĂM CANH-NGỌ — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 23

A LOUER

A LOUER

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

DEPOT LEGAL COCHINCHINE 1930

GIÁ BÁO

ĐỒNG PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Ấn lệ mỗi số	0$05

CHỦ NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA ★

Nhà báo ở đằng Lucien Mossard số 13 (gần trường học Taberd) — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ nhiệm.

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
Davignon, Bourdet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

MỘT CÁI TRÒ LỌC TRONG VIỆC TIẾN-BỘ

ở nước ta, là cái tục ăn Tết nhiều ngày

Bà mấy chục năm nay nhà nước bảo hộ khai-hóa quốc-dân là mới sự đổi được lần bỏ cái việc tri an, đường kinh-tế, việc thương-mại, sự học hành văn văn như ta từng trông thấy.

Tuy nhiên phương diện nào cũng đều được khuếch trương cả, nhưng hiềm vì một hai nỗi còn có cái trở lực làm cho bước tiến-bộ phải dùng dằng ngóc ngác. Một cái trở lực cỡ nọ nói đây là sự ăn Tết lâu ngày quá.

Từ đầu tháng chạp trở đi, mọi nơi mọi người đã nhậc nhằm đến việc về nhà quê ăn Tết. Dân những kẻ ở làm ăn ở sở xa cũng chăng qua đường sá xa xuôi, không kinh vàng lại phí tổn, cứ bỏ giờ công việc đó mà về ăn tết cả, rồi sang giêng sẽ hay. Ấy cũng vì ba ngày tết mà các sở công nhà thương làm việc quan cũng phải hoãn lại mấy hôm, vì ba ngày tết mà những học đường đương giảng giáo cũng phải cho học-sinh nghỉ hơn chục ngày. Vì ba ngày tết mà công đầu thay nhiều điều đương xảy phải hoãn lại, vì ba ngày tết mà những mối trong ruộng không khác nhác phải bỏ lần ngày, vì ba ngày tết mà những sở kỹ nghệ đương làm xe rắp rín tự nhiên đóng cửa; vì ba ngày tết mà việc thương-mãi đương sầm uất phải nghỉ ngơi; vì ba ngày tết mà việc canh-nông, đương cày cấy, ruộng bỏ không mà bỏ bẽo. Vì ba ngày tết mà những đứng gánh khi ăng lại dụng sự canh phòng sơ không mà tăng buổi; vì ba ngày tết mà những người chết buồn lại chưa chôn.

Lại có phải ba ngày tết mà thôi đâu. Trước sau còn có nhiều lễ nghỉ lắm. Trước tết thì mười mấy mùa hai tiên thổ công, đốt vàng đốt mã mới ông bà; sau tết thì lễ ba cánh phước cây nêu, lễ đăng sao giải hạn, hết lễ tự lại đến lễ công vào đám lễ thánh, rồi ra hai điều cờ người, lô tôm xóc đĩa. Đến nỗi những bực vào hạng vô mạnh, thua thấy nhiều, cơ hồ công việc, phương chi người tài thường trị ngày chỉ qua độ cùng vong gia thất thời! Chưng cuối năng giêng, mọi người đã no sức chán chê, cơ tài rồng không, mới nghĩ đến việc làm ăn, đó lịch sem ngày tốt để xuất hành, giết gà thả quẻ gio xem may rủi. Học trò lớt đạt tới trăng vân vơ, học lại học, nhưng trí khôn con phương gì ai mùi xuân, thơ thấy tơ nơ đến sở thơ thẩn-thẩn thì làm, nhưng bụng đi còn nhớ mùng hai tết.

Thật đã có tết âm lịch là một cái trở lực trong việc tiến bộ, cần phải cải cách thế nào ma cắt cái trở lực ấy đi lần lần, thì mới mong đạt đến mức-điểm văn-minh thật. Kìa nước rạng-sử đã nhiều biết cái trở lực ấy, nên hành-pháp đã ra luật bỏ âm lịch không mừng tết nguyên-đán nữa, mà dùng dương lịch mừng tết vào ngày mồng một Janvier cho tiện lợi hơn.

Ta cũng chẳng nên qua tin cái công hiệu của tờ chỉ dụ Chánh-phủ Lào đã ra đó. Chỉ có một ít những người tân học ở các thành phố đi tuân giữ mà thôi. Còn phần đại đa số quốc-dân thì vẫn ăn tết nguyên đán như trước, mà còn mấy năm sau đây hẳn cũng chưa bỏ được, bởi vì rằng một đạo chỉ dụ suông không có thế pháp nguy một cái trục lệ của cả nước đã có từ mấy mươi đời vậy.

Bởi thế nên thiên ý tôi khó ở phải lo muốn xin Chánh-phủ Nam-triều hãy là Chánh-phủ bảo-hộ lấy tức ra ngay lành bỏ tết nguyên-đán đi; nhưng chỉ xin Chánh-phủ dùng phương sách nào thích nghi mà giảm bớt lần lần những sự tốn phí và những nỗi ngăn trở ở ngày tết đi, đã khai như là bởi hạn cho chơi cờ bạc ngày tết đi, giảm hẳn nghỉ tết cho các quan lại và các học đường đi v.v., như là chúng ta mong ở phái thương lưu trong quốc-dân đứng đầu làm gương sáng cho kẻ dưới theo. Các nhà phú gia mua tư biệt giảm cái xa phí bao hoa ngày tết đi, thì nhiều kẻ nhà nghèo sẽ vui lòng bắt chước; các nhà thất-nông, đại-thương mà sống tết lại bắt tay vào làm việc ngay, thì lần lần bọn tiểu thương, tiểu nghệ, chỉ đến nông dân nữa là cùng người nào việc ấy ngày? Những người ở xa cửa nhà, mà cứ thư nhờ nhà bưu-điện, gửi cái thiệp danh, biếu chút quà bánh cho họ hàng thân thích trong ngày tết đi, rồi sem cái tục lệ đó tốn tiền đó sao lại không lần ra lần lần?

Đến lúc tục mới đã có phần đông quốc-dân nhận theo rồi, bấy giờ Chánh-phủ ở gram t sắc linh định ngày tết là một ngày hai ngày bỏ ngày là cùng, tức thì chỉ dân sẽ thanh linh thản giữ được. Coi như ăn tết theo dương lịch hay là ăn tết theo âm lịch thì thiên ý chúng tôi nghĩ, đó là một vấn-đề không quan-trọng gì đến đường tấn bộ văn-minh là mấy. Khi nào đến thì nên lần, Chánh-phủ có tiếng theo ý quốc-dân mà định đoạt nào ông được.

Quốc-dân tả nghĩ sao?

C. D. N.

Một chánh-đảng mới của nước Nhựt

Đảng bình-dân Nhựt-bổn đang tìm đường lối để đi, v không có những người lãnh-tụ nên đảng bình-dân Nhựt phải chịu những ảnh-hưởng ở ngoài.

Nương Chánh-phủ Nhựt-bổn đối với việc các đảng phái thành lập rất là nghiêm-khắc. Nếu đảng phái nào mà lập theo phương pháp cộng sản thì Chánh phủ Nhựt tìm mọi cách giải tán hoặc bắt những người lãnh-tụ ra tòa án xử lý.

Vì thế nên nửa rồi có mấy viên lãnh-tụ đảng bình-dân đứng lập ra đảng mới gọi là Lao-nông-đảng.

Mục-đích đảng mới này là làm cho trong sạch cái không khí xin trong chánh-giới, lấy tư lợi hơn công ích và chủ ý về việc làm cho tả giả lên cuộc sanh-hoạt dân thợ thuyền và nông-gia.

Cái tôn chỉ như thế thì không được rõ ràng lắm, nhưng đảng thì vẫn binh dân chưa thể theo được những cái chương-trình phiền phức.

Hiện nay đảng viên đảng này có tới 425.000 người. Đến kỳ bầu cử tới người viên vào nghị-viện sắp tới này, đảng này định từ 50 hội-viên ra ứng cử.

Hỏi Đồng-bào!

Trình độ ta cao chỉ nhờ cậy ấy ta. Chúng ta nên đem mỗi người một cục đá mà xây dựng nền hậu uận nước nhà. Cục đá ấy gọi là: Sự làm việc, việc kiếm căn, câu đoàn-thể.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Muốn bán

Một sở lò gạch tại làng Đông-phú tổng A-bình hạ: Gạch gần mé sông lớn.

Có hai cái lò hầm gạch, một cái lò đựng vô được tâm mươi ngàn gạch, và một cái lò, tàu cũng vô được năm muôn gạch.

Bây chỉ trại là vì hai cái trại ngói.

Năm chiếc ghe để lò để vô chở gạch, mỗi sở trong ba chiếc, trên đó có hai cái lò và trại.

Mỗi sở trong năm mẫu đất lấy đã làm gạch, còn bề lợi cho mười ở trong thì về phần chủ ruộng hưởng ở cạnh sở lò: đi phe chủ ruộng lựa chọn. Vị nào muốn mua xin do nơi Bổn-Báo.

Đàn-bà với tàu bay

Trong khi chị em ta đương còn đa đa trong nhà, giữ câu «khuê môn bất xuất» thì chị em bên Âu-Mỹ và các nước lân bang như Trung-kỳ Nhựt-bổn đã ngang dọc trên mấy từng mây xanh, dang rưỡi trứng bầu không-khí, để đua sức đua tài trong giới quan-quản đương trường và bay đua cùng các bạn tu-mi trong hoàn-hải. Cái chỉ vượt mấy ngàn dặm trùng dương, từ lục-địa khác, có chỉ bay cao hàng mấy trăm trượng, nghỉ ngút một mình trên mấy từng mây, thánh-thơi càng gió mát trăng trong. Lại có chị bay luôn mấy ngày lấy bầu không khí xanh xanh kia làm nhà ở, cũng lại có chị tuổi mới ngoài đôi chín đã đường đường làm một vị nữ Giám-đốc một trường bay lớn. Nhi-nữ mà anh-hùng, phấn son mà khí phách, chị em ta phải chịu thần phục cái tài xuất chúng của chị em nước ngoài.

Chị em ta nghe đến mấy câu chuyện trên kia ai chẳng phải giựt mình mà gật gù: «Đàn-bà nước ngoài có cái can đảm cái may bay như thế đó, còn đàn-bà nước ta thì tinh-thần ra sao?»

Không nói thì chị em đều rõ, hiện nay chị em ta chưa có thể so sánh cùng các chị em các nước ngoài được. Trình độ người ta cao, trình độ chị em mình thấp, hai bên xa cách nhau một vực một trời, chị em ta thua là phải! Nhưng hiện nay chị em ta thua không cần phải nói nữa, nhưng cũng có lúc chị em ta muốn theo kịp người, vậy thì chị em ta phải tính làm sao?

Giả sử mấy chị em tại bà nước ngoài nói trên kia mà sanh trưởng ở đất nước Việt nhà, bị cái «khuê môn bất xuất» nó trói buộc thì liệu có thể đạt được ý nguyện của mình không? Em dam chắc rằng không bao giờ được vậy. Các chị ấy có thể làm được hạng người mẹ hiền con thảo, chớ không bao giờ thành được nữ thi công, nữ quân-quản hàng không được. Nữ các chị ấy không chịu theo tập quan phong lục ma lại muốn sống theo cái đời tự do như chị em ở các nước ngoài, thì chưa chắc đã làm thành ưu được việc gì, mà chỉ chắc có thể hơn được các người thường một tiếng là cái tiếng «quái nữ tự do» của xã-hội tặng cho mà thôi.

Vậy muốn cho theo kịp chị em nước ngoài, trước hết chị em ta phải bỏ hết những lề lối hủ lại, tập quán bó buộc đi. Khi nào chị em ta chiếc thân được nhẹ nhàng không bị các sự nói trên kia nó ràng buộc thì mới mong theo kịp người được.

Trước khi so sánh ta với người ta phải biết cái lợ do hơn thua, không nên thấy người hơn mình nhảm mắt bắt chước liền, không chịu xét đến chỗ nguồn gốc, thì chẳng những không hao gì bằng người mà lại còn phải thất bại không bao giờ ngóc đầu lên được nữa.

Đó là một chỗ quan hệ chị em ta cần phải lị hội.

HỒ-THỊ NHU-LÝ

Thai

Ngủ như thứ..., thức như ngủ;
Ngủ ngủ thức thức, thức thức ngủ ngủ;
Có mất mà không gì có trong
Xuất quỷ

Ngày tới ngày 25 Mars, ai đáp trúng trước nhứt xin phụ giá thưởng sáu hàng bao L. T. T. V.

Làm phước mà lại gặp họa

Thiếm Hong-thị Cho, nhà ở tại chợ Giasinh, độ trước tỉnh-sở đi ngoài đường có gặp được một đứa nhỏ, tên gì không rõ mà coi bộ nó nghèo-hèn đói rách dữ lắm. Đứa nhỏ ấy bèn sẻ tay xin ăn động mua cơm ăn. Thiếm hãy vậy động lòng, nghĩ con nít mồ côi cha-mẹ thì ai mà đẻ ra thảo đi hành-khất, xin từ đồng ăn của khách qua đường mà nuôi mệng. Thiếm bèn dắc nó về trước để sai vặt, sau cho nó có chỗ ăn ở tấm no. Người dưỡng ấy thật cũng đáng khen!

Khi đứa nhỏ ấy về ở với thiếm, thật tánh-tình nó ai thấy cũng thương, để a-dặn-dò lại mềm-mỏng. Bỡ vậy nên thiếm lin-dầy nó lắm. Hôm rồi đây thiếm có việc đi vắng, giao nhà cho nó coi chừng. Chẳng dè chừng thiếm trở về thì đứa nhỏ ấy đã vắng dạng rồi, kêu gọi gần rát cuống họng mà cũng không thấy tăm-hơi nó đâu. Thiếm lấy làm lạ lòng, bèn đến trình với ông Cò Gasdinh để tìm bắt đứa nhỏ giao-hoàn ấy.

Nghe thật là thương-hại cho thiếm Hồng-thị-Cho, làm phước mà không tưởng, phước đâu, đã gặp họa tới liền. Nương mấy đứa ăn-ở vô nghĩa như vậy, thì làm gì cho nên tuồn.

CHUYỆN LẠ

Bánh người

Bổ Nông-công-thương độ trước đã nói về cái nạn lạch ở Tỉnh Thượng-việt nước Tàu, có máy hôm mà chết đến 15.000 người thật là cái nạn chết đói chưa mấy khi từng thấy. Nay lại được tin điện ở Thiên-Tây sang nói rằng: hiện giờ tỉnh ấy đói lắm, không những bọn dân nghèo không tiền đong gạo mà ăn, ngay những nhà khá giả cũng muốn đong gạo ăn cũng không có gạo. Bởi vậy những người chết đói ngổn ngang đầy đường, không biết bao nhiêu mà kể!

Mới đây có một bọn người chuyên nghề giết trộm người trong lúc đêm khuya để lấy thị làm bánh mà bán, rồi lấy tiền làm bánh mà ăn. Cái chi có ba người, bị chúng giết thịt mất hai còn một người chạy thoát, nghĩ cực lòng lại tự tử hết.

Thương thay dân nước Tàu, nạn lạnh chưa qua, nạn đói tiếp đến, đến nỗi cùng người một giống mà ăn thịt lẫn nhau! Thế mà bọn cầm quyền trong nước lại còn hám cái quyền lợi riêng mình, thi nhau đem đồng-bào ra làm sát. Cái kiếp vận dân Tàu cũng thảm thực lắm thay!

NHỜ ĐỌC:
«LÀN TIẾN MÙI ĐẠN»
bên trương thứ ba

Chuyện cổ tích

Tình ngay Lý gian

Thuở xưa, có hai anh lái buôn kia đi buôn một chỗ, hai người ở chung một nhà, Tánh-tiên Tính, một tánh tên Lý, Anh Tính thì ngay, anh Lý thì gian. Vợ của anh Tính là người từ-tế, nghề gì công biết, buôn bán thông thạo, anh Lý thấy vậy có ý muốn, mới kết-bạn đặng mà nói sang dặng, vì chị nọ lòng như sắt đá.

Một khi kia vợ anh Tính đẻ, anh Lý mới mượn bà mụ, xem trong mình chị nọ coi có yêu tích chi không, rồi nói lại thì anh ta cho tiền. Kiếm tài âm nhân, tiền nhiều mà không làm chi một nhọc, nên bà mụ đồng tình. Khi xem thì thấy nơi cửa mình cô một cái nốt ruồi, bèn tay một, mới về nói lại cho anh nghe hay. Khi anh nọ đi buôn rồi anh kia, Anh Lý bèn hỏi anh Tính rằng: «Anh biết vợ anh đẻ đứa con ở nhà đó là con ai không?»

— Anh Tính nói: «Vợ tôi đẻ thì con tôi chớ con ai?»

— Trời rồi, lấy lý nọ của anh mà con của tôi đó.

— Anh Tính nói: «Vợ tôi đẻ thì con tôi chớ con ai?»

— Trời rồi, lấy lý nọ của anh mà con của tôi đó.

— Có bằng có gì anh dám chắc?

— Lời trước vợ anh tư tình với tôi, nên tôi bỏ bạc đau tích trong mình của chị vợ anh và xét mình của chị coi có nốt ruồi của mình bên hữu có một cái nốt ruồi.

Anh kai bèn hết đỏ rồi về anh nọ mới vạch hai vợ coi có tư tình với anh nên bị chồng bỏ, bèn bồng con đi tu. Anh Lý nghe chị nọ bị chồng đề bèn đi tới nơi, chị kia không chịu, thế trọn đời ở gaa nuôi con. Rồi chị nọ chưa đi tu. Đến khi đứa con được 3 tuổi, chị ta mới cho bà vải nuôi, mà gia trai đi học.

Nay bà vải cấp dưỡng nên học hành phát đạt thi đỗ quan to mới xin vua về trần cảnh mình ở khi xưa, (1) vua bèn cho đi. Khi trần nhậm rồi, bèn đòi 1 anh Lý, 2 anh Tính, sẽn mà hỏi duyên cớ, nói rằng vợ anh Tính có đẻ đứa trạng, ra tới vua mà thưa, nên phải hỏi: mới kêu anh Tính mà hỏi, vì sao đẻ vợ? Anh Tính đáp rằng: Vì vợ anh có tư tình với anh Lý cho nên anh đẻ vợ, về thuật các việc phi quan ấy nơi phải.

Bèn đòi anh Lý vào mà hỏi, thì anh Lý thuật hết các việc trước. Quan ấy cho đòi bà Mụ mà hỏi thì bà Mụ nói thiệt hết các việc, bèn làm bẩm về tâu vua, chém tên Lý và bà Mụ về tội phá con thơ vợ yêu của người nên vợ một nơi chồng một ngả, còn bà bải ấy thì ông Quan cho đòi tới và hỏi về việc đứa nhỏ, thì bà vải nói con cho đi học.

Ông Quan bèn dắc tên Tính về ngoải, vua mà tâu các việc cho vua nên vua phong tặng, chị vợ là ông Quan ấy xin nhường chức cho chồng. Từ ấy ông chồng đều làm Quan vinh hiển, bèn rước con về, đều ơn bà vải, ấy là song cuộc. Tình ngay Lý gian vậy đó. Vì ấy mà đời nay mới có sự tình ngay lý gian.

Nguyễn-quang-Diệu.

(1) *Về việc học làm quan sau 6 năm nước con.*

Hoàn-hải Tân-văn

Khi người Mọi làm nhà,

Khi ta khảo cứu về phong tục của các giống người ở trên mặt đất, suy ở cách xa hàng muôn dặm và không giao thiệp với nhau bao giờ, mà thấy những việc làm của họ đều rưu rứa như nhau, chẳng là ta phải ngạc nhiên.

Như một phong tục tối dã-man về đời thượng cổ trong khắp ngũ châu đều có, là khi họ sắp dựng một cái nhà thì họ giết một người để làm lễ, rồi mới đào đất dựng cột cái xỏ. Hễ nay ở nhiều xứ mọi ry còn thật hành cái phong tục tối dã-man, như người đã đỗ ở Nam Mỹ-châu, người Ca-nát ở Mélanésie v. v.

Còn ở các nước văn-minh ngày nay không thấy có cái phong tục gớm ghê ấy nữa, nhưng cũng hãy còn sót lại dấu tích xưa.

Như ở bên Pháp, trước khi hết đầu dựng một tòa nhà thì có tục lệ làm lễ đặt một viên đá thứ nhứt ở hòn đất sắp dựng nhà.

Như ở nước ta, khi cất cái xà chánh thì có tục treo vào đấy một thanh gươm hay một quyển lịch cũ hoặc cành lá cây mà thôi, Những tục này ở nước ta đã gần mai một rồi.

Như: là ở Ấu-châu, tục giết người làm lễ dựng nhà thì thạnh hành lắm. Nhưng từ khi có người Âu-lay đến ở đấy đã dụ bỏ nên cũng bớt được ít-nhiều. Bỏ hẳn tục giết người làm lễ cũng không được, vì bọ sợ rằng: dựng nhà trên một khu đất mà không có lễ sẽ bị ma quỉ làm đau ốm.

Hiện nay ở Úc-châu lại có nhiều nơi dùng gà mái rồi bóp cổ chết, ném xuống bờ, đoạn trồng cột nhà lên trên.

Còn như khi một người đàn anh một bộ-lạc mà giàu có, khi muốn làm nhà thì phải dùn xem gia-đình có bao nhiêu người, rồi mua đủ bấy nhiêu con heo chôn xuống khu đất sắp dựng nhà.

Xin lưu ý

Về câu Thơi «có T. xi được ông T., hôm nay đi gấp rồi đem chiếc rồi, vậy xin các bạn đọc báo đừng gởi bài đáp đến nữa. Muốn nói đáp thì hãy đến sở của Thơi sau «Ngã như tức, thức như ngã» đó.

Lại muốn cho tiện trong nhà báo, những bài đáp Thơi gởi đến, xin gởi đề: «M. le Rédacteur du Lục-Tỉnh Tân-Văn» là đủ, không cần đề ngay cho tên ai cả. Vì e lộn-xộn mà ra thất-lạc.

Xin quí độc-giả rán lưu ý giùm mấy điều đó.

T. S.

A. C. C.

Hội chợ phiên Saigon, lần thứ sáu

Hỡi các nhà Kỹ nghệ, Thương-mại, Nông-gia! Một dịp rất may mắn hiếm có các ngài đã mở-mang cho rộng các công-cuộc của các ngài.

Các ngài hãy nhơn dịp 8 ngày Hội chợ phiên Saigon sắp tới để chung tâm công việc của mình cho công-thông cơ thời cùng việc của mình nói nhiều người lưu ý tới.

Cuộc chợ phiên Saigon lần thứ 6 nầy giáp lối cho các nơi rất phiền mà rất là tiện tiếo, (giá lại muốn chỗ

Yết thị

Đấu giá đất quốc-gia

Tỉnh Châu-đốc

Lời rao cho nhơn dân đặng hay đến ngày 15 tháng tư tây năm 1930, đúng 9 giờ ban mai, tại tòa bố Châu-đốc, sẽ bán đấu giá một miếng đất nhà-nước đạt thành 1918 mẫu 50 cho tọa lạc tại làng Cô-16, tỉnh Chaudoc.

Giá đất định mỗi mẫu là năm đồng (5$00) lẫn cùng là 15 xuất/00.

Ông Joseph Bez ai là người xin mua trước sẽ đặng quyền chiếm theo chỉ dụ ngày 4 tháng 11 tây năm 1890, thêm trệt một phần năm số tiền đấu giá xong cuộc mà mua đất nầy.

Người nào muốn đấu giá phải gởi đơn làm bằng giấy tin chỉ cho quan Nguyên-Soái Nam-kỳ mà ghiem theo cac giấy tờ đã định nơi điều thứ 6 trong đạo nghị ngày 13 Juin 1919, thuộc về cân cước, dân nước nào, thành nhơn chưa, đã tự cách về binh luật cùng tại chánh không. Đơn cùng các giấy tờ phải gởi đến trước ngày 5 tháng tư tây năm 1930, là kỳ hạn cuối cùng.

Tờ giao kèo và hạn đồ thuộc về cuộc đấu giá nầy để sẵn tại tòa bố Châu-đốc, và tại tòa 5 dinh Hiệp Lý ở Saigon.

∴

Tỉnh Thudaumot.

Lời rao cho nhơn dân đặng hay đến ngày 10 tây tháng tư năm 1930, đúng chín giờ ban mai, tại tòa bố Thudaumot sẽ đấu giá bán:

1.— *Một miếng đất nhà-nước đạt thành 63 mẫu 30 rao tọa lạc tại làng Thanh-tuyền của ông Guibert xin mua;*

2.— *Bi miếng đất nhà-nước đạt thành chừng 11 mẫu 72 cao 28 sào tọa lạc tại làng Hòa-lợi.*

Mỗi đất thứ nhứt định giá bán là 326 $ 56 nhằm năm đồng một mẫu, còn ba miếng đất sau định giá bán là 1125$13 nhằm 10 đồng một mẫu.

Ông Guibert là người xin mua trước, miếng đất lớn nầu 30 cao sẽ đặng quyền, chiếu theo chỉ dụ ngày 4 tháng 11 năm 1878 thêm trệt một phần năm số tiền đấu giá xong cuộc mà mua đất nầy.

Người nào muốn đấu giá phải làm đơn bằng giấy tin chỉ gởi cho quan Nguyên-Soái Nam-kỳ mà ghiem theo các giấy tờ đã định rơi điều thứ sáu trong đạo nghị ngày 13 tháng 6 năm 1929, thuộc về căn cước, dân nước nào, thành nhơn chưa, đã tự cách về luật binh cùng tài chánh không. Đơn cùng các giấy tờ phải gởi đến trước ngày mùng một tháng tư năm 1930.

Tờ giao kèo và hạn đồ thuộc về cuộc đấu giá nầu để sẵn tại tòa bố Thủ dầu-một và tại tòa năm dinh Hiệp-Lý ở Saigon.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

Ngày 13 Mars 1930.

	1$	1 fr.
Nhà-nước	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp	9 98	9 98
Banque Franco Chinoise	9 98	9 98
Banque de Saigon	10 00	10 00
Pinanc. Fas. et C.	9 98	9 98
Hong-kong Shanghai	9 98	10 00
Chartered-Bank	9 98	9 98
Stè. Annamite de Crédit.	9 98	9 98

∴

MÈ CÔC

Giá chỉ đến nhà-máy Cholon, bao lấy luôn giá lúa 100 kilos

	Par picul	Par 60 k.	100 k.
	$		
Vinhlong	4$97		7$31
Gocong	4.77		7.01
Baizau	4.77		7.01
Bacliêu	4.77		7.01
Gạo trắng thường	4.67		6.84
Gạo đỏ thường	4.45		6.54
Gạo trắng	4.67		6.86
Namvian Gạo đỏ			

CUỘC ĐẤU XẢO THUỘC-ĐỊA TẠI PARIA

Nói qua lúa gạo Nam-kỳ

Xét tới cái ý kiến của ông Quách Sen, Chánh Hội trưởng hội Canh-Nông Sóc trang

Về trang một bổi báo nầy, chúng tôi đã đăng cuộc sắp đặt của bản Trị-sự định đem những hi-cuộc qua đấu; từ cách chon lựa cả thể lệ thế nào cũng đã dần giải rõ ràng. Song đó là chi riêng về các thứ vui về nghệ thuật và phong lục trong xứ mà thôi, chưa nói đến kinh-tế.

Vậy hôm nay chúng tôi cũng xin nhơn cái ý kiến của Quách-Sen, đại điền-chủ, lại là chánh Hội-trưởng hội canh-nông Soc-trang, mà đem ra thử bàn, tưởng cũng là một bài dâng chư ý của các nhà nông trong xứ ta hơn hết.

Đông-báo bấy lâu nay hằn đã rõ biết, nói về lúa gạo trong ba kỳ Trung-Nam-Bắc, thì chỉ có Nam-kỳ là duy là được trồng hơn hết. Một các xứ mà được lợi-nghiệp đa-cả, quanh năm ai cũng no lòng nhờ có đủ nhứt một mặt nông, lấy tua gạo mà làm món sanh lợi cho trong xứ.

Cũng chẳng những là Nam-kỳ được giàu hột lúa hột gạo mà thôi, nên về cái chất của lúa gạo, so sánh mọi nơi, thì rõ lại cũng chỉ có lúa gạo của Nam-kỳ là ngon là quí hơn hết.

Nương cái ngon, cái quí của hột gạo Nam-kỳ, phi người cùng trong một nước, xa ra nữa là lân bang ở quanh mình ta đây được biết, còn thời mấy nước đã rõ, là biết rằng cũng có nhiều nước người ăn gạo của xứ ta hằng năm vậy, nhứt là Indo-Y-đại-lợi thì mỗi năm kẻ biết số bao nhiêu. Không những là hợ chỉ tiêu thụ nội trong nước họ thôi, họ còn bán ra nhiều nước khác nữa. Như ở bên Caroline thuộc Y-đại-lợi, lúa nay những hột gạo họ xay ra mà bán cho các nước, rồi kêu rằng gạo Caroline đó, há chẳng phải là gạo của Nam-kỳ ta đây hay sao?

Thật, gạo Caroline ấy tức là gạo của Nam-kỳ; nhưng nếu hồi tại sao hột gạo ấn không ngon bằng khi còn ở trong xứ, thì rên biết rằng cái đó là tại họ muốn làm cho hột gạo trắng quá, cho trở trên hình đẹp quá, nên thành ra mất hết cả cái tánh-chất của hột gạo đi. Phải biết rằng hột gạo mà ăn ngon hay không là do ở cái chất của nó còn hay mất, chớ chẳng phải cố xay cho thiệt trắng mà cho là qui hơn.

Bởi cớ đó, tôi muốn làm danh cho hột gạo Nam-kỳ, nên theo ý-kiến của ông Quách-Sen, chánh Hội-trưởng hội Canh-nông Sóc-trăng, vừa rồi đã tỏ ra trong bản Trị-sự là cuộc đấu xảo, ông định chưng bày sẽ cùng một hàng bán mảy xay lúa đem ấn qua lời bên, để xay giữa cho công chúng xem. Lúm như vậy, nơi là làm quảng-cáo cho hiệu máy xay lúa cần nhứt, mà lại làm danh tiếng cho hột gạo Nam-kỳ. Về lúa đem qua thì ông sẽ chọn danh những lúa giống tốt. Lại trong khi xay ra được bao nhiêu thì sẽ bán liền cho công chúng tại bổi đó đấy nhứa.

Vả theo ý ông Quách-Sen, thì không những ông riêng chọn lúa của ông mà thôi, bất luận là ai, các nông-gia điền-chủ nếu cũng sản một lòng vì danh tiếng hột gạo của xứ mình, có giống lúa nào tốt, muốn cùng ông đem qua xay lại đây thì cho ông hay, ông cũng sẽ lấy làm hoan-nghinh mà tiếp nhận cả.

Ngoài ra nữa, theo cái ý kiến của ông Quach-Sen quyết định đem hột gạo Nam-kỳ qua Pháp, không phải là chỉ có cái ý khoe danh hột gạo ngon của xứ mình cùng các nước mà thôi, trong cái khoe ấy lại còn có ẩn cái mối lợi lớn ngày sau cho mình là khác. Vì hễ các nước mà hết được mùi hột gạo ngon của xứ mình rồi, tất thế nào cũng phải lấy làm khen mà đến van ra, đua nhau ăn gạo ở xứ mình mãi mãi.

Ấy là vừa được tiếng mà cũng vừa được lợi. Đã rằng xứ lấn gạo, mà không biết làm danh tiếng cho xứ sở hay sao? Ta thì thấy mới việc gạo của Nam-kỳ mà lại gợi rằng gạo Caroline thì đã thấy sự thiệt cho-mình là bao nhiêu!

Vậy thì hôm nay nhân sẵn có ông Quách Sen xướng ra việc nầy đây, chúng ta hãy chung nhau để sức giúp cho được việc kỳ, quả tốt đẹp hay sao? Ấu là một sự nên trông mong các nông-gia điền-chủ trong xứ ta đó.....

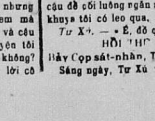

Đáp Thai

(Tiếp theo)

Thai :

Cô T. xí được ông J.

Mọc cho sạch, tôi rõi chế ông nghèo Buồi ông, ông cứ đeo theo.

Xuất quả.

Đáp:

« Trái Bàm » *M. Pham-hữu-Hay, à Phú-hưng Bảo-thạnh (Bentre).*

« Trái Chi-lăn » *M. Phước, à l'Ecole de Quản-đạo (Saigon).*

« Trái Ấu » *M. Nguyễn-văn-Ứng, làng-Phước-Thạnh, quận Trảng bàng (Tayninh).*

« Trái Mản-cầu dai » *M. Năm, Dispensaire de Tân-uyên (Biênhoa).*

« Trái Mù » *M. Nguyễn-văn-Á, Phó-hương quản làng Bình-quới Tây (Giadinh).*

« Trái Bần » *M. Nguyễn-cao-Thăng, Chánh-bộ Long-Tuyền chợ-bến (Baria).*

« Trái Banh » *M. Paul Bông, ở làng Bình-xuân Giadinh.*

« Trái Quả-cho-tiên » *M. Bùi-quang-Cầu à Lương-phi Bảo-Thạnh Bentre.*

« Cải nhỏ hái trái bần » *M. Chiêu, Huong-chủ làng Bình-hòa, tổng Bảo-lộc (Bentre).*

« Trái Sầu-riêng » *M. Nguyễn-hiệp-Sĩ. Secrétaire au D-pt d'alcool de Cholon.*

« Trái Mắc-mèo » *Melle Huỳnh-thị-Bai, chez M. le Postier à Phụng-hiệp.*

« Trái Dừa khô » *M. Hùng-Hưng, Instituteur auxiliaire à Thạnh-phước Gò-công.*

« Trái Tiêu bạch » *M. Nguyễn-văn-Bấp, chez K. K. Bid. Binanna à Saigon.*

« Trái Thầu » *M. Hồ-văn-Thi, ở làng Tân-hòa-Đông, tổng Bảo-lộc Bentre.*

« Trái Gai dừa » *M. Trần, P. T. T. F. R 10 Saigon.*

« Trái Mắc mèo » *M. Hồ-trước-Xuân, cựu Huong-quản làng Hưng-Thới Baisau (Soctrang).*

« Trái Mắc-mèo » *M. Đinh hữu-Tài, Village de Binh-hoa Giadinh.*

« Trái Cần tây » *M. Nguyễn-u-Nữ. Huong hàn làng An-long, tổng Bình-hưng Thủ dầu-một.*

« Trái Thầu » *M. Lê-văn-Bông, ở Ấp Phú-lợi, làng Phú-hào, tổng Bình-điền Thudaumot.*

« Trái Thầu » *M. Huỳnh-đức-Hạnh, Huong-chủ làng Bình-điền (Thudaumo).*

« Trái Gòn » *M. Thân, à l'imprimerie de l'Union Saigon.*

« Trái Bần Bi giả » *(Kỳ tên coi không rõ) ở Long-thạnh.*

« Trái Ballon » *M. Đ-qui-Thi, Tri du Canton de Lộc thanh-thượng (garé Godin).*

« Trái Thị » *M Nguyễn-văn-Tứ, Mairie Saigon.*

(Còn nữa).

BÌNH LIỆT KH

Chữa rất mạnh hơn thuốc bột GINATOL SYNOSIN

Lời cáo-phó

Madame et Monsieur Huỳnh-hữu-Nho, Conseiller provincial à Thủdúc (Giadinh) et leurs enfants;

Madame et Monsieur Trương-văn-Bền, Conseiller Colonial à Cholon et leurs enfants.

Madame veuve Nguyễn-minh-Trung, Propriétaire à Thudúc et ses enfants;

Madame et Monsieur Nguyễn-tấn-Tài, Conseiller provincial à Gòng-ông-Tố (Giadinh) et leurs enfants;

Madame et Monsieur Nguyễn-văn-Song, Propriétaire à Thudúc et leurs enfants;

Mademoiselle Huỳnh-thị-Tâm;

Madame veuve Nguyễn-văn-Lang, Propriétaire à Đông-yên (Giadinh) et ses enfants;

Madame et Monsieur Nguyễn-văn-Teurong, Propriétaire à Bình-thọ (Thudúc) et leurs enfants;

Đều lấy làm buồn thảm mà cho qui thân-bằng cố hữu cùng các nhà quyền-thức được hay rằng

Madame Vve HUỲNH-HỮU-THỂ

qui đanh Võ-thị Sô ngỏ-tộ-chủ ở Thudúc

là người trong thân của chúng tôi mới từ lộc trong tuần 65 tuổi.

Lễ tăng đa điệu vào ngày Chúa-nhựt 16 Mars tới nầy, đúng 7 giờ sớm mai tại nhà tang ở làng Linh-chiểu-đông (Thudúc).

(Tín nầu xin thay cho điện rão-phó)

CÁC NGƯỜI DÙNG XE-HƠI XIN LƯU Ý

Về phần lợi mà quí-vị đã gởi cho các ngài hãy chỉ nên dùng những đồ phụ tùng có giấu hiệu CITROEN *và* UNIC *mà thôi.*

Khi sửa xe cũng chỉ nên dùng những đồ phụ tùng đồ thôi khỏi lo chi hết.

Chỉ có một mình hãng Etablissements BAINIER *ở Indochine, thay mặt cho nhà máy* CITROEN *và* UNIC *bán các đồ phụ tùng đó và bảo kết hết thảy cho các ngài.*

Traductions diverses

Français - Anglais - Annamite - Chinois

M. DOÀN-TRUNG-CÒN.

49, rue Lagrandière, Saigon

Telephone: 991

Lành Dịch

Các giấy-tờ, sách-vở bằng chữ Pháp, chữ Tau, chữ Annam-lé.

Thơ - từ của các nhà thương-gia kỹ-nghệ.

Sách rao hàng của nhà buôn.

Cẩng đặt để được cả những đơn-trạng và các thơ-từ riêng.

Công việc nhàm lẹ — Giá tính rất nửa. — Kín miệng với nhà buôn và việc riêng.

Thuộc-địa Nam-kỳ

SỞ QUẢN THỦ ĐỊA-ĐỒ

PHÒNG VẼ SAIGON.

Lời rao mở hội tra cứu về các quyền trực tiếp về điền-thổ đã cước trong địa-bộ của chúa thành Saigon. (Section E) (tờ thứ nhứt và tờ thứ hai)

Quan quản thủ địa-bộ tại Saigon cho hươn dân hay rằng đã mở cuộc tra cứu đăng chỉnh đạc các quyền trực tiếp đã cước trong địa bộ của chúa thành Saigon, (Section E) 1er et 2e feuille.

Cuộc tra cứu thì hành đặng chỉnh ở về các phần ruộng phía Đông giáp đường Charner Lauba, đường Rousseau đi Richaud, phía Tây giáp đường Mayer và Maréchal Foch phía Nam đường Mass gen à Thomson, phía Bắc sông Arolanche.

Cuộc tra cứu ấy thì hành theo điều 343 của chỉ dụ ngày 21 tháng bảy Lanssa năm 1926 sửa lại, và sẽ mở lu'n luôn trong một năm kể từ ngày của sổ nhựt báo công văn Nam-kỳ, có ấn hành lời rao nầy.

Nuống người nào mà có cang dự đến thời có phép gởi các lời khai của mình đến tại hầu tích cho quan quản thủ cho đặng làm chắc chắn hoặc đặng kèm cho đủ hoặc đặng đối nại các khoản khai ra trong địa bộ và họa đồ các tờ khác.

Lời khai rảo hay là lời ngăn cảng nào gởi sau ngày 18 Mars 1931 thì sẽ chẳng đặng thâu chấp.

Tại Saigon ngày mồng bảy tháng ba tây năm 1930.

Quan Quản-thủ địa-bộ.

BÉLISAIRE.

PASSER GAIEMENT LES LONGUES SOIRÉES POUR ÊTRE EPATANT A LA Poste D'ANNAM DU MONDE ENTIER AVEC LA RAIE FRANÇAISE

E. PAIN SAINT-DENIS PARIS (IXe) SUCCESSEUR DE L. NOUVEL ALBUM

Rượu DUBONNET

là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Etablissements Charrière, Dufourg et Garrigeunc, Agents

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH

NHỜ THUỐC BỘT CỦA ÔNG TẤN SĨ Y

Poudres de cock

Qui ông, qui bà bổng ăn bổ ngủ ngon, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, năng bụng ăng la ngán lắc, sau khỏi ăn cơm rồi chêno? Qui ông, qui bà hay na chơn xỉu, nhức đầu, chóng mặt, bao nuop, ngủ gục, khi mới ăn rồi, sốt đông trắng, hoi thở hôi thúi (Thai mồm) sinh ho ý không?

Qui ông, etl bà ăn uống không được tiêu, bổ bọn de, buồn mửa, khi thì thóc đa, khi thì bon không? Có đau nơi các đau bụng, gió mau rết nhọc, thở hộc hên ban đêm tức tưởi, chẳng bao ngủ không được ư?

Phải nhớ trong tủ rằng thuốc bột **POUDRES DE COCK** làm cho qui ông, qui bà hết sự đau đớn ấy và các chứng bịnh, qui bà chịn nhọc cả đêm, có thể chế thuốc Poudres de Cock làm cho tỉ vị đặng lại như cũ rất mau. Uống thuốc bột Poudres de Cock ăn cơm ngon, mát được rảo cả tiêu hóa cũng sẽ, ngủ-bằng lợi phẩm, ăn chẳng lo, sau, thân, phế phủ được thăng dong, tinh thần đặng kiện, mạnh mẽ, sau sẽ, qui ông, qui bà, ai ai cũng đau bịnh, xây thì uống thuốc bột Poudres de Cock rồi rước mời bịnh sẽ.

Đôi thuốc bột Poudres de Cock đựng trong hộp thiếc để bán trong các tiệm thuốc tốt ne tại chỗ bào chế ở thành DUMONT, tỉnh Nord.

Địa tô

Phải trả thế

Lòng nọ ai mua hộ xoán,
tôi sẽ bởi giá rẻ hơn hết thảy.
Tại sao tôi bán rẻ hơn hết được?

1° *Là vì tôi làm chủ lấy mình, không được người ta không ép buộc-hiếp của ai mà phải bán cao giá.*

2° *Tôi đã buôn bán lâu, mà muốn bớt vốn được 15 chục để bán đặng lời ít ít lại hoài hoài.*

3° *Tôi là người lương thiện, toàn chẳng mua lời lẻ chi hết mà giá vốn có lẻ phải nói hết ra. Vả lại tôi là người Annam, tánh rộng rãi không ưa hà tiện, lời qua lời lại hay sẻ hợp.*

Vậy ai mấy lẻ ấy tôi đều thắc không ai sẻ bán rẻ bằng tôi được vậy

Nay kính mời

Francois SU.

Nghiệp-chủ hàng cơm-nước,
Nghiệp-chủ nhà hàng ngủ,
68 Rue Bon ard. — SAIGON

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc d'Artagnan ở Pháp sẽ đến tới 18 Mars.
Chiếc Cap St-Jacques ở Pháp sẽ đến tới 16 Mars.
Chiếc Faure ở Pháp sẽ đến tới 20 Mars.
Chiếc Explorateur Grandidier ở Tonkin sẽ đến tới 19 Mars.
Chiếc Claude Chappee ở Tonkin sẽ đến tới 15 Mars.
Chiếc Delny ở Tonkin sẽ đến tới 23 Mars.
Chiếc Chevonceaux ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến tới 28 Mars.
Chiếc Porthos ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến tới 14 Mars.

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Delny sẽ chạy Pháp tới 28 Mars.
Chiếc Explorateur Grandidier sẽ chạy Pháp tới 21 Mars.
Chiếc Chenonceaux sẽ chạy Pháp tới 1er Avril.
Chiếc Cap St Jacques sẽ chạy Tonkin tới 18 Mars.
Chiếc Claude Chappe sẽ chạy Tonkin tới 20 Mars.
Chiec Faure sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn tới 18 Mars.
Chiếc d'Artagnan sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn tới 22 Mars.

Feuilleton n° 73 — *Du 13 Mars 1930.*

KỲ ÁN TÙNG ĐÀM

Bọn cường-gian ở Đồng tập-trận

HỒI THỨ XIII

Tư-Chà Võ-Diệu

(Tiếp theo)

Tư-Xu thấm ngầm gật đầu rồi thầm nói :

« Mình đây cũng nói là Tư-Chà giết chẳng lựa là ai !»

Thầm nói vậy rồi, hỏi lại : « Nếu sớ Mật-Thám không biết mà làm, cô bỏ, làm sao cô thấu rồi ?

B. Hù La-ri. — « Tôi thấu nỗi là tại tôi là em dâu của nó. Nó bại chồng tôi chết rồi, bây giờ nó trở nó muốn tôi mới ngộ cho chớ.

Tư Xù. — « Cô nói nghe sao lạ quá, tôi không hiểu gì hết. Đâu cô bắt tử ngon chỉ nguồn cơ giải thuật cho tôi nghe thử coi tại sao mà cô là em dâu của nó, nó là ai ; tại sao nó hại chồng cô, rồi nó làm sao mà đi lính kín, cô thuở rõ đầu đuôi cho tôi nghe thử coi nà ?

Ba Bù-Lạch. — « Cậu muốn nghe, thì tôi thuật hết cho cậu nghe ; nhưng mà cậu phải hứa, cậu chẳng đem mà nói lại cho ai nghe hết thảy và cậu chẳng hề nói với ai rằng chuyện tôi thuật lại với cậu ; cậu chịu vậy không ?

Tư Xù. — « Chịu, tôi chịu y lời cô dặn.

Ba Bù-Lạch. — « Cô vậy tôi mới dám kể thuật cho cậu nghe ; song bây giờ đây, canh đã quá khuya, trời đã gần sáng, tôi có để thuật cũng không rõi, vi chuyện rất dài rất dị ; vậy thôi cậu đi nghỉ, cho tôi nghỉ với, để mai sẽ nói.

Tư Xù. — « Cô sao khéo làm nguật thì thôi đa ! Thôi, để mai thì để, không sao, cô về phòng cô nghỉ.

Ba Bù-Lạch. — « Không, tôi dám về phòng tôi nghỉ đâu ; nói thì tôi đã trình mình, thà là giết tôi, hơn là ở bù tôi riêng một. Cậu làm ơn cho tôi chung phòng với mà. Cậu có sợ tôi đó, cậu để cối lưỡng ngăn ngang, làm ranh, khuya tôi có leo qua, cậu cứ việc ! »

Tư Xù. — « Ê, đó qui nà !

HỒI THỨ XIV

Bảy Cọp sát-nhân, Tư Hồ thọ hình.

Sáng ngày, Tư Xù với cô Ba Bù-Lạch thức giấc, cùng nhau tới tiệm cà-phê điểm tâm rồi phân tay nhau, ai đi đàng nấy, vì ban ngày, cả hai có việc tư. Cô Ba Bù Lạch thì đi dong đi dài, đâu làng cuối xóm, theo phường mất nết vui chơi ; còn Tư Xù, tuy xưng với cô Ba là người ở Cânquiộc mới lên, kỳ trung độc-giả biết, là người trước kia vốn có sắt Lão-Mi, biết mặt Tư Chà lính kín. Bởi vậy Tư Xù đi đây chẳng phải đi chơi, mà rõ đi kiếm thầy Ba Hộ-Xoàng mà thuật chuyện tình cờ mà do đặng.

Nhắc lại, thầy Ba Hột-Xoàng từ bì bắt oan trong vụ giết Thu đã cho đến khi thả ra, nghỉ quyết cho Tư Chà lính kín. Mà khi ra rồi, quan cho Tư Chà theo thầy mà do thám dứa sát-nhân, thì thầy lại hết nhỏi, gần Tư-Chà thì thầy Tư-Chà tử tế quá chẳng nghi cho Tư Chà tàn-nhẫn. Mà cho đến khi Bà-Nguyệt bị giết, ngoài ai nghi ai nói Tư Chà thì nói, chớ thầy cũng chẳng chịu nghỉ. Thầy cứ việc sẵn tiền chạy nước, ăn no rồi thả đi, đi ngày đi đêm, đi tron mấy tháng mà đi cũng không đặng ra mối. Bữa nay, thầy đang ngồi ở đàm tâm trong quán, bỗng không có người đứng ngoài lỗ ngoắt thầy. Thầy lật-đật bỏ ăn uống chạy ra, giáp mặt mới hay là Tư Xù. Thầy Ba Hột-Xoàng hỏi :

« Em kêu qua có việc chi lu không, em Tư ?

Tư Xù. — « Có chớ không chuyện gì lạ ai dám làm rộn thầy.

Thầy Ba Hột Xoàng. — « Chi đó em, nói đi ?

Tư Xù. — « Tôi đo rõ rằng Tư-Chà giết cô Võ Dệu, đa hãy ?

Thầy Ba. — « Thật chơi ?

Tư Xù. — « Thiệt vậy chớ. Không phải một cô Võ Dệu thôi, mà Liễu-Mi, Thu Hà, Bà-Nguyệt cũng một tay nó giết.

Thầy Ba làm thinh, ngẫm-nghĩ giây lâu rồi đáp :

« Trước kia tạo cùng cô lòng nghi nó, Khi tao bị bắt tao cũng nghi nó. Mà khi thoát nạn ra rồi, nó gần tao, tao hết nghi ; nghi nó tánh tình ăn-ở cũng khá, không phải người tàn-nhẫn. Vả lại tao xét, vì quả vậy, không ly cà ty Mật-Thám không ai bắt nên để cho nó ở trong ty, ở gần Cô lại yêu dùng nó nữa.

Tư Xù. — « Đó là chỗ lạ, chỗ mầu nhiệm đó. Tôi lại mới nghe con Thu nó rửa tôi nói với tôi cái gì mà Tư Chà không phải Tư Chà. Nó lại rằng : Người nầy về Cửu-Nguyên, người chết ngồi dương-thế đó thầy.....

(Sau tiếp).

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cũ Rue Lagrandière N° 145 Cantonais. — Chỗ trở bán Rue de Canton N° 47 Cholon
Tiệm ngành Rue de Praire N° 96 Paonin-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi, bảo không có sự độc địa chi trong thuốc cả

Trăm nước thanh suy cũng bởi tại nơi dạ mạnh hay là yếu, do nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cường nước và bền chặt gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gặp mỉ lo sắc cho hết sức chế nên chậm trễ phải lo vững bền khí huyết cho lắm, mới dày trong hi-giờ đi mọi mang, muốn việc cũng phải lấy sự chắc làm gốc. Vậy thì có thứ thuốc HUYẾT TRUNG BỬU là thiệt rất bổ huyết của can tâm và thêm sức mạnh trong thần thể. Công vì lợi làm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.

Người làm yếu đa một như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi vậy uống lựa thuốc HUYẾT-TRUNG BỬU bảy bửa thì da thịt trở nên đỏ, sắc mặt tốt tươi khi chưa ống thuốc nầy thì lấy kim chít trên đầu ngón tay ra máu ít nhỏ trên miếng giấy xem cho ý sắc máu thế nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chít mà, hễu trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ tươi còn đừng được lâu thì mập bửa khi chưa ống thuốc. còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết cân khi dùng thuốc được bao nhiêu ngày thì cân rặng thêm nữa cân, còn khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một vên gạch cho thử coi sức mạnh dường nào đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cầm thử vật ấy gợi lên như không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc HUYẾT-TRUNG BỬU nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người mắc huyết không đặng đầy đủ tí muốn nói chuyện nếu uống thuốc nầy, phần khí dầy đủ ca hát hoặc nói đến 3, 4 giờ không nhàm mà cũng vậy thì phải biết thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU rất hay và quí báu là dường nào

Còn người huyết hư bước đi ra không được nữa đàm dường thì một, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rưỡi chạy đến một đặm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như ham đàm dục thái quá thì tạn thận đã kém suy bì thận ngưa lạnh, uống thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU sáu bảy bửa thì thêm tinh thần thường khi con mắt nổ mắt sửa thì ngồi tiến thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nổ chưa biết đi đứng rõ biết bịnh ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ ba tuổi đến năm tuổi nổ đã ăn rồi phải cho uống thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU 1 muỗn cà phe mỗi ngày 3 lần pha với nước lâm thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng bệ có bịnh chi khác như khi còn nhỏ mẫu đâu đủ dần giá nổ không hay đau đớn.

Một người đờn-bà đường không kinh-dụng, hoặc khi trời khi sụt hay làm đau lưng, uống thuốc nầy đường kinh trở nên tốt lại và đậu thai, còn những người đờn-bà có thai uống thường tới khi sanh đẻ mau mắng và có sức mạnh, lại ngày sau đứa con lấy cũng ít bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì cái sữa của người đờn-bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn người đờn-bà huyết khí hư thì sanh rầu buồn lo lắng năm ngày không yên, lại của hát hứng lên, tim đau bụng, và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU thì huyết tốt lại, càng bảo chẳng hứng lên, khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Còn người tuổi trẻ nghỉ tiến thiên và nghỉ hậu thiên suy kém ham việc đàm dục khí huyết hao kém, sanh ra ăn mặt rằng hay xây xẩm tối tăm đau lưng lồng dần gối tay chơn yếu đuối phải lo lắm con vì tạn thận suy kém và lồng cái độc làm rã lỗ tai lồng bông thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần ăn ăn có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kem sắc mặt giấy trắng, như đặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ và khí huyết đầy đủ lại và nữ nang lành vóc con người rất nào xinh đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối hãy dùng thuốc nầy thì lự nhiên tốc xanh và rất đau lại, có sức mạnh đa thật bổ lắm, thường ngày thêm sức giá trẻ nên trẻ.

CÁCH DÙNG: Người lớn mỗi ngày uống 2 lần trước khi ăn cơm sớm giờ, hoặc ăn rồi mỗi lần 1 muỗn ăn súp, vậy khuấy nước ấm ăn mà uống.

Giá mỗi ve nhỏ. . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Y-sĩ VI-TẾ-SANF, kính cáo.

LẦN TÊN MŨI ĐẠN

Tác giả TRẦN QUANG-TƯỜNG
Giữ bản quyền

XXIX — Thạch-Lân kể hết sự mình

(Tiếp theo)

— Thật vậy em! nhưng qua được thấy vậy thì qua lại càng vui lòng, vì qua biết rằng qua đi xa từ xa nhà nhưng cũng có người yêu mến qua vậy. Người đó tức là em. Thôi ta rời cách nhau trong vòng 1 trăm mấy mà thôi, qua coi thời-kỳ 12 tháng đó thì chẳng ta sẽ được đoàn viên một cửa.

— Dạ em cũng cầu chúc cho anh mau chóm đặng bàn vàng bẩu vinh quy cho rỡ ràng cha mẹ.

— Nè em! em phải biết nhà qua thì chỉ có một mình qua là trai, mà qua vì quốc-gia xã-hội nên phải tách quê lìa xứ mà đi tìm cái sự khôn cái đẩu khéo đặng học thêm, bảo ngày sau giúp ích cho nòi giống. Muốn cho trên chữ trung thì lại mất chữ hiếu, vậy thì qua xin em hãy thay mặt cho qua mà trông nom giùm cha mẹ qua, trong lúc qua vắng mặt,

— Dạ thưa anh Hai, mấy việc đó là bổn phận của em, anh dầu không căn dặn em cũng phải lo. Vậy anh hãy an lòng mà lo học tập.

Chúng tôi ngồi trò chuyện cỡ giờ mà quên trời tối, tôi lật đật xách gói chuối và mức ra về. Sáng hôm sau tôi ra xe mà đi lên Saigon, từ giấy đổi xong tôi mới xuống tàu mà đi. Ra bọc được ba thang thì tôi tiếp được một cái thơ của cha tôi gởi ra.

Thạch-Lân đi lại một cái tủ nhỏ mở ra bưng một cái hộp sắt nhỏ đem lại bàn và lấy ra đưa cho ông La-Pharée I coi thơ cũ mềm như vậy!

Cănthơ, le . . . . . .

« Cùng con yêu dấu.

Từ ngày con ra đi tới nay việc nhà cũng không có điều chi la, cách 4 tháng nay có 1 việc buồn xảy ra nhưng mà cha dự dội chưa muốn cho con hay, vì cha sợ cho con tiếp được cái tin chẳng lành ấy rồi con rầu buồn mà phế học. Nhưng mẹ của con một hai cũng biểu cha phải cho con rõ hết để hòa, cho nếu dợi lúc con về thì muộn làm e con chịu không nổi cái sự buồn ấy. Số là vầy con:

Con Tuyết-Nga đã cùng con kết nghĩa vợ chồng, tuy chưa cùng nhau chung gối chỏ cũng đã có tiếng vợ chồng. Nhưng mà cách 1 tháng đây 2 vợ chồng ông Hải lại nghỉ sao không biết mà lại hồi hôn, cha chưa rõ tại con thất lễ cùng người bay sao cho nên người mới giận. Tức mình cha mới mượn người đọ kỳ thì mới hay ông Hải muốn gả con cho ông Phủ Tinh đặng làm bé. Ngặc vậy hay vậy chớ cha cũng không nói chi vì e phải sanh rầy. Con cũng có lẻ nghe danh lão phủ Tinh là người thế nào rồi chớ? Anh ta đi tới đâu thì rồng không bỏ cái tánh đó đó, về lại lúc mấy ông Hải cũng muốn ra tranh cải-tổng với thầy bảo-biện Ngô-tấn-Tài nên ông mới tính đưa con gái mình mà cầu thân. Vậy con mà được cái thơ nầy thì xin con chớ khá buồn rầu mà phế sự học, con người ta ở không phải thì thôi. Để chừng con về cha mẹ sẽ lo chỗ khác cho con.

Ông La-Pharée đọc hết cái thơ rồi thì xếp lại, Thạch-Lân mới nói: « Ông nghỉ thử đó, cái nhơn tình của con người ta ở đời nầy phải là mỏng ».

— Mà rồi ông có được thơ từ chi của cô Tuyết-Nga không?

— Có chớ! đây nè.

Ông La-Pharée lấy cái thơ của Thạch-Lân trao ra mà coi.

Cănthơ le . . . . . .

Anh Hai,

Anu Hai ôi! chắc là em phải chết. Em biết trước thì nào anh cũng hay biết những việc đã xảy ra trong nầy, nhưng nếu trước khi mà em bỏ mình em, em cần phải cho anh biết tấm lòng của em đối với anh ra sao, bầu đến lúc xuôi vàng gặp mặt em chẳng là với anh. Một hôm em đi cạo về, đi ngang qua bến của chú hương quản Liễu thì em thấy có 1 chiếc ghe hầu đậu tại đó. Em vừa đi tới thì thấy ở dưới ghe hầu một người mặc áo tô dài bịt khăn đen coi có về con nghi, sau lưng người đó thì có chú hương quản Liễu. Người ấy đã đôi vừa tỉ tỷ em thì dạy mặt lại mà nói chi với chú hương-quản Liễu không biết mà chẻ lại kêu tôi: Hai a. — Dạ thưa chú kêu cháu có việc chi?

— Cô anh là ở nhà không? — Dạ thưa cha chánh còn ở nhà. — Cháu về thưa lại nói có quan lớn đến chơi. Quan lớn ghé nhà qua một lác rồi mới đi, vậy anh Ba có rảnh lại chơi. — Dạ.

Mai tiếp

Như hình trong gương

Tại nhà-in Union Nguyễn-văn-Của, ở đường Lucien Mossard số 13 Saigon (gần trường học Taberd) có lãnh rọi những hình chụp rồi khắc ra cliché rất khéo và in ra xem rất tỏ-rõ lắm không khác gì hình chụp lúc còn tự-nhiên.

Các nhà báo, các nhà hát bóng, các nhà thương-mãi và kỹ-nghệ, cùng các ngài nghiệp-chủ, các quan-chức ở lục-châu, phải khi cần dùng, đến, muốn được vừa ý thì nên tìm đến nhà-in nầy. Làm mau lẹ, khéo-léo kỹ-lưỡng, giá phải chẳng.

Trường dậu kỹ nghệ

Chư tôn biết dầu xảo là khoe của xứ mình, hoặc nghề-nghiệp hay hoặc thổ sản quí; khoe cho người ngoại bang thấy, coi cho biết, để khi cần dùng đến mà mua mà mướn. Vì vậy nên trong một trường dầu xảo không những dầu những đồ thổ-sản qui của mình mà thôi, mà cũng phải dụ nghề nghiệp hay của mình cho người ngoại-bang biết.

Thoản lại, muốn dự cuộc dầu xảo, phải sớm liệu mới có đồ mà dầu; chẳng phải huyện nọ một ngày cho nên cuộc dầu xảo lại thành Paris, năm 1931, tới tháng ba, tháng tư, tháng năm gì đó mới mở, mà Chánh-phủ Nam-kỳ đã toan liệu rồi. Không những cử các nhà ủy-viên đầy thôi, Chánh-phủ còn mở trường mỹ-nghệ tại Hôtel-de-Ville Saigon, tức là tại dinh Xã tây Saigon-lới không muốn gọi thị-sảnh thị-không gì cho lạ — để nhận lãnh học thầy đồ mỹ-nghệ của chư-công bách-nghệ trong xứ mình là nơi, chừng đó trước cho thiên-hạ vô sau tới kỳ, gởi đi dầu xảo.

Chánh-phủ đã có lời truyền rao:

« Chư công bách-nghệ ai có tài gì hay giỏi, từ đây rán khởi công làm đi, làm rồi gởi cho Tổng-lý trường mỹ nghệ

M MATHIEU
Président du salon artistique à Saigon.

Ngài nhận lãnh, kể từ thượng tuần tháng Juin, chưng đồ lại dinh Xã-tây mà dầu. Món nào của ai đặng chấm đi trường dầu xảo Paris, thì bằng lòng viên thưởng người tài nghề ấy và giữ món đồ khéo ấy lại dợi kỳ gởi đi dầu xảo.

Vậy thì chư-công bách nghệ Annam; những ai là tay nghề hay nghiệp giỏi, nhơn lấy cơ-hội nầy trổ tài hay của mình ra đi, trước là cho mình động nỗi danh, sau xứ sở cũng đặng thơm lây với chút. Như là:

Nghề vẽ, nghề chạm, nghề cẩn, nghề thợ-mộc, thợ-bạc, thợ-đúc, thợ thêu, thợ dệt vân vân.

Nói lắc một lời nghề gì cũng nghề, đồ gì khéo, đồ gì hay cũng đồ có thể đầu đặng tất cả. Chư-công bách-nghệ Annam nên khởi công làm đi, hội trường mỹ-nghệ nhận thâu tới mãn tháng Juin 1930 thì không thâu nữa.

VIN
TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU của Lương-y RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vì đại bổ gân cốt càng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi coa khí lực suy giảm nói thấy ngày xuân đã thỏn mòn, hễ uống rượu nầy vô, thì lại đặng cử lên thành đồng, một mảng tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đón bà mắt máu, có huyết bạch, có chứng, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm hội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trở bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 190-192, Rue de la Marine, Cholon.

Bệnh đến sống sộc

Bệnh đi nhanh lắm, nếu ta chẳng hay, không chịu coi sóc đến thân thể thì khác nào như ta đi đón bệnh về. Thực vậy bịnh lớn là tích những bịnh nhỏ, những chứng khó chịu tầm thường. Nếu lúc ấy dùng ngay thứ thuốc ai nấy đã biết tiếng như thuốc Pilules Pink, thì trách khỏi được các bịnh nặng.

Làm sao cho mấu thay đổi luôn và bao giờ cũng sung túc, bổ cho tinh thần, làm cho tiêu hóa được đều hòa, bổ cho toàn thể, đó là các điều tinh của thuốc Pilules Pink, ai đã dùng qua cũng phải phục.

Cô Charlotte Blanchard ở Marmande có viết thư rằng: « Tôi viết thơ nầy để thưa với ngài biết rằng tôi dùng Pilules Pink thực là được công-hiệu. Đã lâu nay tôi nhức đầu và đau da dày và càng ngày, càng yếu đi đến nỗi không làm gì được nữa. Tôi chỉ uống Pilules Pink mà các chứng bịnh tiêu tán hết, nay lại khỏe mạnh như thường. »

Pilules Pink là thuốc thần hiệu để chữa bịnh suy huyết, xanh xao, suy não (bảo người) thiếu lực, đau da dày, nhức đầu, kinh nguyệt thất thường, các bịnh của trẻ con dang nhớm, dân bà đứng tuổi và hết kinh. Bán ở khắp các hiệu thuốc.

Nước Mắm Hòn Phú-Quốc thượng hạng

Nước mam thiệt ngon, một litre 0$,70 một tỉnh 1$70 pa 2$,50 —

Có trả bán tại Hang Bánh Quốc-Nư 89 Rue La Grandière

Ở bán khắp

YATRÈNE 105

Thuốc trị bịnh kiết.

Bào chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hăng hói.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp
Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE
Ở ngang nhà Hát tây Saigon.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bịnh do

Mật uế và Đờm dãi

sinh ra, nghĩa là

các bịnh ở Gan, ở Dạ giầy (bao tử) ở ruột, ở tim, các bịnh đọng huyết, bịnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhận kỹ tên ký
G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

LỞ NGỨA
SÂU CHÂN

Hắc lào, ngứa ngáy
bỏng dạ
và tất cả các bịnh ngoài da muốn chữa khỏi tức khắc thì nên bôi

POMMADE
FLORENTINE

Nên thử ngay, sẽ thấy công hiệu
phi-thường
Có hàng vạn người viết thơ mình tạ lắm...

G. ROCHER
Bào-chế chuyên-môn
32, r. de Grenelle
PARIS

Bán ở các hiệu thuốc ở toàn cõi.

Feuilleton n° 94

HIỆP NGHĨA TIỂU THUYẾT

俠義小說

Tiểu ngù nghĩa

小五義

SỐ THỨ BỐN MƯƠI

Cam-Đà rượu thuốc hại Ngoại-Hồ, Trí-Hòa bết lời khuyên Chang-Hương.

(Tiếp theo)

Hai người cứ đo theo đó mà đi, vừa đến phía ngoài xóm, thấy có một cái nhà, có bóng đèn đọi ra sáng sáng. Ngoại-Hồ bảo Quốc-Nam ở ngoài mà chờ, rồi một mình đi thẳng vào nhà ấy, ở trong rất lâu, rồi mới trở ra, lại có cầm những y-phục và khăn giày của Công-tử ra theo.

Quốc-Nam thấy vậy bèn hỏi thăm duyên-cớ. Ngoại-Hồ nói : « Tôi vào trong ấy, mắc giết hai đứa gian-phu và dâm-phụ, trước khi giết thì tôi có hỏi nó : nó nói anh nó là Lang-thảo-Nhi đã công Công-tử của anh, đem đến Phủ Nhạc-châu mà bán, y-phục và khăn giày gì, nó lột mà để lại hết. Khi tôi mới bước vào, tôi lại nghe hai đứa đó nó nghị luận với nhau, tính giết chồng nó đặng nó lấy nhau cho thỏa thích ; nên khi tôi hỏi rõ được tin Công-tử rồi thì tôi liền cho nó một đứa một dao ; chớ để mà làm gì những đồ gian-phu dâm phụ như vậy ; thôi, hãy châm cái nhà nó một mồi lửa, rồi chúng ta chạy riết lên Nhạc-châu mà tìm Công-tử. » Nói rồi liền nổi lửa đốt nhà Lang-thảo-Nhi, rồi đắc nhau nhằm phía Tây-Nam mà đi riết.

Đi được chừng vài dặm, Quốc-Nam bèn chỉ dưới đất mà nói với Ngoại-Hồ rằng : « Những dấu chơn nầy chắc là của nó rồi. »

Ngoại-Hồ hỏi : « Sao mà biết chắc là dấu chơn của nó ? »

Quốc-Nam nói : « Vì nó hay mang một đôi giép bằng rơm rất lớn ; mà cái dấu nầy đây rõ ràng là thứ giép ấy rồi, không còn nghi ngờ chi nữa hết. »

Ngoại-Hồ nghe nói rất mừng, bèn bắt mộ theo dấu chơn ấy mà liềm lần đến ngay trước cửa một cái nhà kia thì bặt dấu ; biết chắc nó đã vào đó rồi. Ngoại-Hồ bèn hỏi Quốc-Nam rằng : « Anh coi trên tường đó, họ đề chữ chi vậy. »

Quốc-Nam nói : « Ấy là tiệm của dan-bà. » Ngoại-Hồ liền bước tới gõ cửa. Bỗng thấy một người dan-bà chạy ra mở cửa rước vào vãi nói rằng : « Phòng phía đông đã chật rồi, nhưng khách-quan hãy nghỉ đỡ nơi 2 cái phòng phía tây được chăng ? »

Ngoại-Hồ nói : « Chỗ nào cũng được. Hai người vừa mới bước vào phòng, xảy nghe bên cạng phòng phía đông, có tiếng đứa trẻ vừa khóc vừa nói rằng : « Phải kiếm Võ-đại-ca cho tôi... » Quốc-Nam liền khều Ngọ-Hồ mà nói rằng : « Ngoại-ân-Công có nghe gì hay không ? Chắc là nó ở bên phòng đó rồi. »

Ngoại-Hồ nói : « Anh chớ lo, để đó mặc tôi. »

Quốc-Nam làm thinh, rồi bước lần qua đó, rình nghe Công-tử nói những lời gì. Còn Ngoại Hồ thì kêu chủ-điếm đốt đèn lên rồi hỏi rằng : « Dì họ chi ? »

Người dan-bà ấy nói : « Tôi họ Cam. »

Ngoại Hồ nói : « Tê ra là Cam-ẩ đây mà ! »

Người đan-bà ấy nói : « Trời đất ôi ! Sao mà khách-quan lại kêu như vậy ? »

Ngoại-Hồ nói : « Chừng lối tuổi của dì, tôi kêu bằng Cam-Mẹ, tưởng cũng chẳng hại gì sao. »

Người đan-bà nói : « Tôi đâu dám, còn khách-quan tên họ là chi ? »

Ngoại-Hồ nói : « Tôi tên là Ngoại-Hồ. »

Người dan-bà ấy lại hỏi : « Khách-quan ở xứ nào ? »

Ngoại-Hồ nói : « Tôi ở tại Ngoạ-hổ-Câu. »

Người đan-bà ấy nghe nói thì lấy làm lạ, bèn hỏi phăng tới rằng : « Tại Ngoạ-hổ Câu có mấy Ngoại-Hồ ? »

Ngoại-Hồ nói : « Thì có một tôi là Ngoại-Hồ đây mà thôi chớ có ai đâu nữa. »

Người đan-bà ấy bèn nghĩ thầm rằng : « Thằng khốn nầy ở đâu mà nó lại dám tới đây mà giả mạo danh tánh rể ta ; a, mi muốn vậy ta cho vậy. » Nghĩ rồi bèn hỏi rằng : « Khách quan có muốn ăn uống chi không ? »

Ngoại-Hồ nói : « Dì hãy đi lấy rượu đem đây. »

Người đan-bà ấy bước ra rồi thì Quốc-Nam trở vào nói với Ngoại-Hồ rằng : « Nãy Ân-công, thằng ăn cướp ấy nó đương đánh Công-tử của tôi bên phòng nó kia kìa. »

(Mai tiếp)

CUỘC ĐẤU-XẢO THUỘC-ĐỊA TẠI PARIS

NĂM 1931

Nói về bàn Trị-sự chủ-trương các trò vui

Về cuộc đấu-xảo thuộc-địa tại Paris năm 1931 sẽ tới nầy, chúng tôi đã có mấy bài dẫn-giải trong mấy số báo trước, tưởng đồng-bào có xem cũng đã hiểu được cái thể-cuộc định sắp hay là thế nào. Duy có về các trò vui thì chắc những người ở ngoài cuộc chưa rõ được rõ cho lắm. Vậy hôm nay chúng tôi xin thêm một bài nói qua về cuộc ấy.

Cứ như ý-định của Chánh-phủ thì việc chủ-trương những hí-cuộc, đã đặt riêng một bàn Trị-sự Annam toàn là những bậc có cái Biệt-tài về công-cuộc ấy.

Bàn Trị-sự chọn định là 10 người : Ông Nguyễn-công-Hòa, Thầu-khoán, 43 Boulevard Albert Ier Saigon, thì kiêm chức Nghị-trưởng. Còn 9 vị Nghị-viên thì quí-ông Nguyễn-tấn-Được, Hội-đồng Quản-hạt (Sadec) ; Lê-văn-Thành, Phủ, chủ-quản Tam-bình (Vĩnhlông) ; Huỳnh-đình-Khiêm, Phủ-hàm, nghiệp-chủ Đồng-sơn (Gocông) ; Trần-văn-Khá, Hội-đồng Quản-hạt Saigon ; Ng.-khắc-Xương, Hội-đồng thành-phố Saigon ; Lữ-thái-Bình, Hội-đồng thành-phố Cholon ; Trương-duy-Toàn, chánh chủ-bút báo « Trung-Lập » Saigon ; Diệp-văn-Kỳ, Tổng-lý báo « Thần-Chung » Saigon ; Jacques Lê-v-Bộc, Quản-lý hãng « Assurance Overseas » Saigon.

Về những hí-cuộc mà trong ban Trị-sự đã định đem sang Paris đặng đấu xảo năm tới đây, thì có những là : hát bộ, hát cải-lương, múa lân mùa rồng, thầy chùa tụng kinh, tế lễ thần trong cuộc cưới xin, chương thầy-bói, v. v. và múa thuật và phong-tục theo đạo tín-ngưỡng ở xứ ta.

Song muốn cho tiện cách đi và về, muốn cho đỡ phần tốn-phí, trong ban Trị-sự định cách đem người sang dự cuộc như vầy : Về hát-bộ, hát cải-lương thì số 15 người. Trong số 15 đây thì 10 người đờn-ông và 5 người đờn-bà. Mà 15 đờn-ông và đờn-bà ấy phải cho thông cả hai điệu hát-bộ và cải-lương. Lại riêng trong số 10 người đờn-ông trong đó còn phải biết đọc văn-tế theo lễ cầu an, biết tụng kinh theo đạo phật, biết múa lân mùa rồng, biết chương bảy giảnh thầy-bói. Nghĩa tâm lại thì trong các trò ấy phải cho rành cách đặt bày và điệu điều, lại cũng phải biết bóng mình qua rồng còn lân, bóng đèn chương điện theo thầy bói ; đầu rồng và đầu lân thì ban Trị-sự sẽ mua đem qua Tây. Lại trong cái số 10 người đờn-ông đó phải được có một người thiện tài để chọn ra làm Bầu để dẫn dắt.

Còn về ăm-nhạc thì cũng chọn 10 người đờn-công. Trong 10 người chuyên về ăm-nhạc đây cũng thông đủ mấy điệu nhạc về hồ hát cải-lương, hò hát-bộ, lối thầy chùa tụng kinh đọc sớ, lối múa lân mùa rồng và lối chung thủy-lụt. Lại cũng phải hiểu biết cách đặt bày cảnh-tri các trò đã nói trên kia, và phải biết phong tạo, dạnh tuồng bắn giảng và chương bông thắc tử trong khi tế lễ. Lại cũng phải hoá làm học trò lễ đặng tế thần.

Những người dự vào cuộc nầy sẽ được chọn đem sang qua đấu xảo là sẽ có lãnh một phần lương ; một nửa thì để cho vợ con ở nhà, còn phần mình thì lãnh một nửa. Lại khi đến nơi rồi thì sẽ có nhà ở và com ăn tử tế. Nói tóm lại thì từ khi đi đến ngày về đều có người chăm-nom rất châu-đáo. Về tiền lương của mỗi người thì rồi đây bàn Trị-sự sẽ định cho vừa ý.

Cách đem theo đồ đề diễn. — Về đồ đem theo đề diễn thì không có chi cho lắm. Như lân và rồng thì bắn nầy chỉ làm sẵn cái đầu mà thôi còn bao nhiêu thì dợi khi qua Pháp sẽ làm. Duy có những đồ nghề quần áo giáp mão theo điệu thì phải đem đủ. Phần ấy là phần người lãnh chức làm bầu phải lo liệu sắm sửa thay thế, cuộc.

Ngoài các công cuộc trò vui về mỹ-thuật và phong tục nầy, còn chọn đem qua những tay thiện-tài về nghề nấu ăn Annam, đặng mở một ngôi hàng : bán ngày thì bày cơm Annam, bán đêm thì bánh nước. Ấy là vừa dự cuộc đấu-xảo mà cũng là vừa giúp sự ăn uống cho những người mình qua bên.

Vậy thì khởi từ đây, ai là người có những cái biệt-tài ấy, muốn sang dự cuộc đấu xảo thuộc-địa rất to tát nầy, xin cứ do nơi ông Nghị-trưởng *Nguyễn-công-Hòa ở đường Albert 1er số 43 Saigon* mà thương nghị. Hoặc muốn cho biết thêm điều chi ngoài những điều bày tỏ ở bài nầy, thì trong mấy vị nghị-viên có đăng qui danh nơi bàn Trị-sự, hỏi đến thì các ngài cũng sẵn lòng chỉ vẽ, vì các ngài đều chung lo các trò ấy trong cuộc nầy.

Nên biết thú vui chơi

Cho hay đời là khổ mà khá-khổ ở đời là ngắn. Kia trái bao nắng dãi mưa dầu, xương tuyết nỡ bỏ đời mái hao thân-thể. Sang-giàu thì rết sẻ trí-não, khó nghèo thì lao nhọc hao thân. Mới biết chẳng phàng-phân thật lắm nỗi chua cay, từ từ thủ chi ư tử-dân-vẫn cùng chung một cảnh.

Thế mà lo thay ! Người đời chẳng ai là không lòng muốn sống ; biết sống đời là sống khỏe mà tuổi xuân kia cứ muốn mãi còn xuân. Ấy lại vì đâu ? Người chỉ danh liền rằng chữ lợi, nhơn phong trần cũng vì thú vui chơi. Dầu biết câu sanh kế sống sầu, cuộc vui cũng giả được lí nhiều mài lí-lài lưỡi. Nhưng cuộc vui chơi có nhiều thứ : có thứ nhã mà có thứ thô, có thứ vui không lợi để sự lợi lắm, mà được lợi về phần trí thức ; cũng có thứ hại về phần của cải, mà lại còn truy-lạc đến não-nần. Vậy thì nghề chơi cũng lắm công phu, người ưa vui thả phải biết lựa thú vui cho phải. Chơi sao cho ra người phong-nhã, chơi sao đừng mất khách thừa-lương.

Kìa là cảnh **XUÂN-TRƯỜNG** *đến ra* **XUÂN-HIỆP** *ngày nay, thật là chỉnh một chỗn vui chơi phải điệu. Có mạch nước trong veo cần cỏ, có cỏ cây nhà-hà sum sê, có quán nem lại còn có quán bún com tây, tuy đã hạ mức tinh ăn nói sống. Trời chiều gió đẩy-đưa xem man-mác, cảnh-sắc trông thật vẻ phong quang ; cả bốn mùa xuân-hạ-thu-đông, đều cũng nên một mảnh như tiết xuân mình mỹ mà. Nên mới có câi tiếng kêu* « **XUÂN-TRƯỜNG** » *là chốn ấy, cũng kể ra thật nào thắc cảnh trường xuân.*

Vậy hỏi : ai là khách thừa-lương, ai là chốn lạ lo nơi vui-vẻ-kẻo phòng nhã thật. Muốn tắm mát thì có suối nước trong xanh để, hay muốn ăn mặn uống thì cũng có sẵn đây. Nhắn ai xin tìm lần đến cuộc chơi !

VIỄN-LIỄU

Một cuốn sách có ích

cho anh em ưa chơi banh tròn

Ông **MINH-KHAI** *là người có chân trong ban bội, Tổng-cuộc thể-thao Cholon mới xuất bản một cuốn sách nhỏ* **nói về Điều luật và tư cách chơi banh tròn ». Sách dày trên 50 trương, nói rõ đủ các luật lệ chơi banh, phận sự mỗi chiến tướng, tư cách phải đối đãi thế nào, đều tỏ ra rất rành rẽ lại có vẽ hình phụ thêm để cắt nghĩa cho dễ hiểu.**

Thật là một cuốn sách chăng phải có ích cho người chơi banh mà thôi, vị nào ưa xem đấu banh tròn cũng nên mua coi cho biết.

Để bán tại nhà hội Tổng-cuộc Cholon 20 323, Avenue Maréchal Joffre Cholon.

Và tại Imprimerie de l'Union
13, rue Lucien Mossard -:- SAIGON
Giá mỗi cuốn ..... 0$40

Muốn bán một miếng đất ở tại làng Chí-hòa gần bên đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt).

Diện tích miếng đất ấy được một mẫu.

Ai muốn mua xin đo nơi nhà số 208, Boulevard Bonard, Saigon.

NHÀ MÁ CẢ - COMMING
Hiệu bán :
Tam-kỳ Khách-lâu
4 đường Boulevard Galliéni
SỐ 11-13-15-17-23-29 SAIGON
Téléphone N°, 776

Chẳng nay là nơi đường lớn có xe điện ra về Saigon và Cholon ngan nhà ga Mytho, Bìnhtrun và gần Cây-mai Saigon lấy làm cậu tiện cho quí khách lắm.

Mới phòng rộng lớn đủ có phòng riêng cho kiểu riêng trong phòng.

Chu nhơn :
MU-NU-MU-KÍ.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chẳng riêng cho mấy người nào ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc, hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một lynhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Lời xem cho kỹ cái hiệu :

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

ne dang chịu thứ nào khác hết.

DÂY BẰNG

Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây bằng (*écharpes*) cho viên-quan như Bốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phó-tổng.

Vị mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu kính các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ hiện cho Bổn-hiệu mà hỏi giá, Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
13, rue Lucien Mossard,
SAIGON

Hai quyển sách mới

Tại nhà in UNION ở đường Lucien Mossard số 13, có để bán hai quyển sách rất có giá-trị nên ông Luật-Khoa Tấn-sĩ Trần-văn-Liễu soạn bằng Pháp-văn.

1°— Luật Hương-hỏa về luật Việt-Nam.
Gia-Long và dân-Lê.

2°— Luật-lệ sự hiếu-thảo đối ngài
Giá mỗi quyển 2 $00

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Thủ-đức-Phanrang, số 68, Cholon

Khai thương ngày 27 Oct. 1926

Bán đủ các đồ phụ tùng cho ô-tô hơi. Vỏ ruột hiệu : MICHELIN

DẦU SÁNG DẦU NHỚT đủ hiệu

Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các quí ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.

Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho. Bổn-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

BỆNH RUN

nhất-quyết trừ tiệt bằng thuốc
Tœnifuge Français
của quan độc-tá **OUHOURCAU**
là thứ thuốc rất hiệu nghiệm mà
tiện nhứt,
chỉ 12 viên là khỏi, không cần
thuốc xổ.
Nhà bán thuốc gần bộ Thuộc-quán
và bộ Thuộc-địa.
Bán tại nhà LECOUX Frères
Trước tiệm số 10, phố Turenne, Paris
Coi kỹ con dấu hàng thuốc tốt.

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nạc danh vốn được	72.000 000 quan
Vốn kêu thêm	68.000 000 —
Số tiền đồng tất và dự trữ	01 000 000 —

Chánh-chủ :

M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIIIe)

đường B Haussmann số 96

Những hàng ngánh và Đại-biểu :

TRUNG-HUÊ	ĐÔNG PHÁP	NGOẠI QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKEOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAI PHONG	PAPEETE
MONTZE	HANOI	PONDICHÉRY
ÉKIN	THANH HÓA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENSIN	NAM DINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	
	QUI-NHƠN	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TIN MỖI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được đặc-quyền in và phát ra thân, dùng bạc giấy nội cõi Đông Pháp và các thuộc địa Pháp ở bên Ấn độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Océanie.

Dây thép đánh tắc :
INDOCHINE

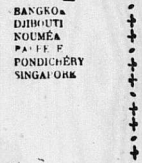

Sách chiếu hàng 25 có vẽ chạnh Gửi ra ngoài nước Pháp Kính tặng các ngài biên thơ hỏi

Nhà buôn đứng đắn từ năm 1872

ĐỒ TRẺ CON CHƠI BỦ CÁC THỨC

Búp-bê - Kèn - Xe-Súng-giả - đồ chơi bằng cao-su Bằng gỗ và bằng sắt v. v.

CÁC ĐỒ HÀNG CHƠI TẾT

Giấy mui để chang hoàng - Quạt giấy - Mũ giấy - Mặt nạ nỏ-giấy đủ đồn.

CÁC ĐỒ HÀNG TẠP HOÁ

Đồ trang sức - Các đồ bằng da - Giao - Nước hoa - Dương soi.

Bán sỉ nhà **J. PATUREL & Cie**
128 Rue d'Avron PARIS (20e)

TẠI HÀNG ĐẠI-ÍCH

20, đại lộ Tổng-đốc-Phương à Cholon

Là hãng có đành trữ nhiều kiểu xe máy kiểu kiểm thời, xe đã mau rất đẹp và bán đã đồ phụ tùng xe máy giá phải chẳng và bổn-hiệu làm Đại-Lý hiệu đèn **manchon** *hiệu* **Duplex**, *đã kiểu dùng bằng dầu sống sức sáng 150 bougies và hiệu đèn* **Condé** *treo và để bàn sức sáng 120 bougies dùng bằng dầu sáng. Xin chư quí vị lưu ý rất cám ơn.*

Bán sỉ và bán lẻ.

Chủ-nhơn kính cáo.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-TRÂN
42, Rue Lucien Mossard — SAIGON

TIRAGE 3.800 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGÔ

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, đường Pellerin. — SAIGON

Téléphone

— Nhận tính tiền gởi không hạng kỳ hẹn lối « Comptes Courants ou chèques » bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa, mình lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận tính tiền gởi về số « TIẾT-KIỆM » bằng bạc Đông-Pháp hay là tiền quan Langsa. Anh lời đặng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Số này 52 chu người lãnh tiền. Rồi ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận (0%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hữu-sự xin rút ra trước hạng kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bọc gởi không hạng kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới bữa rút ra.

— Mua bán ngân-phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo thể thức hay là bằng dây-thép.

— Lãnh coi bạc thăng cho học-sanh Annam đương đi-học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (về cách thức cho vay, xin qui Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng.

Cho vay cả người đương bổn hành chức chân và cả dân-chúng hiệp lợi.

Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho qui đồng-bào hiểu rõ về công việc mà hàng hay là bán buôn.

NGUYỄN-TỬ-QUANG-KHIÊM, Phó-hàm, ở Gocong, Hội-trưởng.
TRẦN TRINH-TRẠCH ✪ Hội-đồng Tối-nghị-viện, ở Bạc-liêu, Phó Hội-trưởng.
HƯƠNG-CẢNH-VI ✪ Phó-hàm ở Châu-đốc Chánh Hội-trưởng, Sáu Đại-lý.
HƯƠNG-CẢNH-GIÁM, Nghiệp-chủ, ở Saigon, Quản-lý Hàng-sáp.

Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da nhiều, sắc điện khô-khan, suy kém, mất cả tinh-thần của trẻ mày xanh.

Dùng CHỈ hiệu SIMON

CRÈME SIMON

PARIS

vẫn giữ da mặt được thắm tươi diệu-mềm, im-mướt.

Tuổi tuy già chớ sắc mặt giữ cả tinh-thần của kẻ tuổi xuân.

Thoa vào nắng tế chẳng ám mà mọc đồi của các con vi trùng chánh đều phải tan mất.

Phấn và Xà-bông hiệu SIMON.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông (Tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài **B**,
và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Pasure số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược Thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy sắt nên ứng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong ngoài cậu biết, các chứng ho dùng đến ắt hẳn, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng tạo đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chả trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều nổi sưng, lại huyết ho lao, ho lâu, con nít bị phong hàng, hơi thở nang nậy, phổi sanh lao nhiệt, tắc tiếng, khí tức, sốc hông hoặc lớn tuổi bịnh ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì dặng an nhiên vô sự mạnh mẻ như thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràng giá một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn-trưởng có lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập cầm bồ đường cả cầu chúng nơi tòa kẻo lầm thứ giả mạo vào thêm hại. Bởi lẽ nầy có kẻ vì thảm tâm chế thuốc hầy hạ, ngoài làm hộp ve giả, nhãn dường bịch của bổn đường đem đi bán khắp lỉnh khắp làng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trộn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 viên đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ hóa ra trễ nãy sự kiến hiệu của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là . . . . . 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là 0 40

Nhà họa chơn dung và sơn-thủy

Hiệu: LA VIOLETTE

Số 102 đường La Grandière gần Tòa-án

Lãnh vẽ sơn thủy để thờ. Họa chơn dung đủ kiểu. Vẽ họa đồ nhà phố, lâu đài kiểu sẵn để lựa. Vẽ hình tiêu huyết, hầu xã h. Hình quảng cáo v. v, rất tinh xảo.

Hoạ hình ra lớn có để màu (màu dầu, màu nước màu đen và nâu).

Thầy dạy violon đủ điệu trường âm nhạc Tây ở Hanoi, dạy đờn violon, pandoline, và violoncelle. Giá rẻ không đâu bì kịp.

Xin đồng bào chiếu cố, giúp chúng tôi trong lượng mỹ nghệ.

Bán định giá không đổi

SƠN-THỦY

THƯỚC TÂC	SAUCE Màu đen mịn	AQUARELLES Màu nước	PASTELS Phấn màu	PEINTURE Màu dầu
41×27	3 đồng	3 đồng	3 đồng	7 đồng
46×33	4 —	5 —	9 —	10 —
55×50	6 —	13 —	13 —	15 —
81×60		16 —	16 —	17 —
100×65		20 —		24 —
116×73		26 —		28 —
130×81				33 —
146×89				38 —
147×97				44 —
195×97				60 —

Hoa chơn dung coi theo hình chấp

	THƯỚC TÂC	SAUCE Màu đen mịn	AQUARELLES Màu nước	PASTELS Phấn màu	PEINTURE Màu dầu
Nửa người	41×33	3 đồng	5 đồng	5 đồng	10 đồng
	46×38	6 —	9 —	9 —	12 —
	55×46	7 —	12 —	12 —	15 —
	61×50	8 —	15 —	15 —	17 —
Ngồi, đứng	65×54	12 —			21 —
	80×65	15 —			25 —
	97×80	18 —			30 —
	81×65	22 —			35 —
	100×81	26 —			40 —
	116×97	30 —			50 —
	130×97	35 —			56 —
	146×114				62 —
	162×130				70 —
	195×130				95 —

« LA VIOLETTE »
163, Rue La Grandière SAIGON
Cửa hàng

CHRONOGRAPHE

DÙNG VỀ THỂ THAO, CÓ COMPTEUR CHẠY 1/5e SAO VÀ COMPTEUR CH. PHÚT, KIM ĐỒI

HIỆU **EBERHARD**

CÓ BẢO KÊ

Giá thiệt rẻ... 48$

Bán tại hàng: L. Caffort

127, đường Catinat — SAIGON

TÂY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại côn trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Mỗi một thùng nhỏ là: 0$50

THUỐC HIỆU :

Capsules de Santal Salolé Thomas

Khi trước ông tướng y HENDERSON có chế một thứ thuốc hiệu là Đông phương Thần hiệu Santal Citrin tinh.

Trong tờ « TIMES BẢO » tháng Juin năm 1906 trương thứ 571, ông tướng y lý có đăng một bài Diễn thuyết như vầy :

Thuốc nầy hay hơn thuốc COPAHU và CUBÈBE uống nó vô hại mà mùi thơm thu, dầu uống bao nhiêu cũng không phải bị uống nó rồi cả mồ nước đái phải khắc xa, và trong vài ngày là ảnh hiệu nghiệm.

Thứ thuốc SALOL các Y viện đều dùng nó đã đặng 25 năm nay, uống nó vào thì lợi-thủy, bổ thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhứt vị SALOL nào trong SANTAL tinh, làm cho hay vị thuốc nhập làm một, mà trợ lâu dương cũng là bổ dương bổ trai tráng.

Thuốc nầy để uống lắm, bỏ vào bụng rồi thì mau tiêu.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tám hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh lậu, bất kỳ lâu mới gì phải mạnh rảo.

Tại tiệm thuốc Pharmacie Principale của ông L. SOLIRÈNE, là bác-sĩ Cứ-nhơn và nhứt hạng bào chế y sanh ngang nhà hát Tây, Saigon, có bán.

LUNETTERIE MY-KHOUAN

231, Rue des Marins — CHOLON

Ngang ga xe Điện giữa — Chợ-lớn

NƠI LÀM ĐẠI-LÝ

Tiệm **KHAI-MINH**, 80 Rue de la Porte — PNOMPENH (NAM-VANG)

Chuyên bán giòng các thứ kiểu nước Mỹ, cận thị, viễn-thị, vệ sanh, Thanh Niên, kiểu ông già, kiểu cho nặng, kiểu đi xe hơi, đủ kiểu, gủ màu. Các thứ gọng, dồi mài nickel, gọng vàng nước Mỹ, trắng rất tinh sự.

CÓ MÁY ĐIỆN-KHÍ,
CÓ THỢ CHUYÊN-MÔN,
COI MẮT LỰA KIỂN,

BỔN TIỆM MỞ ĐÃ LÂU — KHẮP ĐÔNG DƯƠNG ĐỀU BIẾT

Ở xa có gởi toa coi mắt của quan thầy lại, Bổn-tiệm lựa kiểu đúng theo toa sẽ gởi kiểu.

Cigarettes

«LE NIL» «ÉLÉPHANT OR»

Thuốc điếu « LE NIL » « VOI VÀNG »

Hiệp Hưng còn ai mà chưa biết thuốc điếu hiệu « VOI VÀNG » « LE NIL » — Thứ thuốc điếu nầy hết đỗi ngon, lại thơm khói mà không hề cả. — Thuốc nầy lại nơi chánh hãng bên thành ORAN, thuộc phương tây, làm ra một cách kỹ lưỡng, do theo đủ cách vệ sanh, dùng thuốc thượng hạng, tứ chất hảo hạng, mà điếu chế — Thiên-hạ khắp nơi đều quang nghinh, có bán cùng các nơi đều đã. — Tổng Đại-lý thuốc điếu nầy, thì ở tại Cholon, số Quinan MAI-XUONG Quai de Rigault, N° 121.

Feuilleton n° 17

Kiếm hiệp tiểu thuyết

Cứu kiếm thập bát hiệp

HỒI THỨ BỐN

Huỳnh-hồ gặp danh sư lại nài; Tôn-Hành luận kiếp vận trong đời.

(Tiếp theo)

Thụy-Tiên sực nhớ tới mẹ nàng đau ruột, nàng bèn hun con mà rơi lụy rằng: Con ơi!..... nay con có mẹ là may, thảm nỗi tao không có mẹ, nàng ngó mặt con sùi sụt, cứ đứng sững bên đường. Thượng-Nghĩa thấy vậy động lòng, liền xăn tay mà nói: Mình ơi!..... nay tôi quyết nhảy vào hang cọp, đặng tìm kiếm nhạc-mẫu cho ra, mình cứ ẵm con ngồi đây, để tôi vào rừng giây lát. Thụy-Tiên nằm áo kéo lại, để lời can gián mà rằng: Phu-quân ơi..... phu-quân thương tưởng mẹ thiếp thế nầy, thiếp xin cảm tạ, song mẹ thiếp đã vào tay cọp, chắc là tánh mạng chẳng còn, dầu phu-quân vào hang cọp liệu mình, không thế nào kiếm mẹ thiếp được nữa. Thượng-Nghĩa nghe vợ nói thế, chẳng nhảy vào rừng, ông ta biểu Thụy-Tiên trao thằng nhỏ lại cho ẵm, còn mình nhảy lên ngựa. Thụy-Tiên cũng nhảy lên ngựa lật đật, hai ngựa cứ đi cặp kè, đường đi một đỗi xa xa, lòng nghe cọp hét gầm bên núi, thằng nhỏ dùng mình phát khóc, dường như nghe tiếng cọp động lòng, (vì thằng nhỏ ở với cọp mấy năm, nó thường nghe tiếng cọp) một lát thấy con cọp sắc vàng, nó dựa bên gốc cây đứng đó, coi bộ nó ngó theo thằng nhỏ, giống như có dạ nhớ thương.

Thằng nhỏ kia sáu tuổi mặc dầu, nó chưa nghe hiểu tiếng người sao hết, nó mở miệng giống như tiếng cọp, chớ không phải tiếng người, vì nó từ buổi lọt lòng, bị cọp bắt vào rừng nuôi dưỡng, nó bú sữa cọp sáu năm thẳng thét, cho nên mình nó thiệt mập, mà sức mạnh hơn người. Thượng-Nghĩa bèn đặt nó là Huỳnh-hổ-Nhi, nghĩa là nó con của cọp.

Cách ít năm chí đó, Thượng-Nghĩa tùng chinh Nam-kinh, Minh-thương bị tử trận thiệt nhiều. Thượng-Nghĩa cũng bị Thanh-binh bắt sống, đoạn Thanh-triều đem Thượng-Nghĩa xử trảm, gươm đao chẳng trúng vào mình, Thanh-nhơn bèn lấy búa lớn búa đầu, Thượng-Nghĩa bị vỡ đầu phải chết, thương tiếc thay một vị anh-hùng vô-địch, hóa làm hùng-quỉ tại sa-trường. Diên-bình-Vương (Trịnh thành-Công) đối với gia-quyến của chư tướng trận vong, mỗi tháng có cấp phát lương hướng, nghĩa là mấy người đánh giặc tử nạn, vợ con hộ động ăn lương-hướng mãn đời, chẳng ngờ Diên-bình-Vương thăng-hà, Thế-tử là Trịnh-Kinh kế vị. Trịnh-Kinh đổi chánh lịnh của cha hồi trước, không kỷ-niệm kẻ tử nạn chiến trường, cho nên gia-quyến của mấy người tử nạn kia, không có lương hướng cấp phát, bởi vậy mẹ con Hồ-Nhi nghèo khổ, không biết nương cậy vào đâu, cực chẳng đã mẹ con giông về Chiết-giang, đặng kiếm bề sanh nhựt.

Huỳnh-hồ-Nhi trong mình sức mạnh, thường ngày hái củi trong rừng, hái củi rồi gánh củi bán đi, mua gạo cà đem về nuôi mẹ, khi rảnh việc thời mùa đi o đánh võ, ấy là thú vui của chàng.

Ngày nọ, Hồ-Nhi vào tới một mình, chàng gặp hết giống như tiếng cọp, vừa thấy một người quê chưa tới đó, hai đàng gây sự bất hòa, bèn có sức mạnh, bèn có nghề hay, cuộc đối thủ không phân thắng bại, đoạn hai người giải hòa trò chuyện, tỏ tánh danh nghề nghiệp với nhau, Hồ-Nhi biết Văn-Diên quê chưa mặc dầu, thiệt đúng tay kiếm-hiệp, Văn-Diên biết Hồ-Nhi sức mạnh, trong đời lẽ sánh tày, nếu Hồ-Nhi thọ giáo với một vị danh-sư, thời chúng bực anh hùng võ-địch.

(*Mai tiếp*)

NAM-KỲ BỔN-QUỐC ĐỨC TRÍ THỂ DỤC HỘI

會育體智德國本圻南

THƯA NGÀI:

Nhơn dịp tốt, xin mời ngài vui lòng vào hội **ĐỨC-TRÍ-THỂ-DỤC** *cho thắng số Hội-viên, thì chúng tôi và đồng bang trong xứ đều mừng rỡ biết bao; vì nhờ số Hội-viên đông thì mỗi kỳ đại hội có đủ mặt đặng mà nghị-luận cho đỉnh đạt về các cuộc tiến hóa trong mục đích của Hội, hầu thấy đặng em-cháu thi hành những ý-kiến của Hội ngõ hướng phước theo thời-thế với người ta.*

Đã vậy Hội còn nhờ mỗi tháng có tiền của các Hội-viên đóng vào Hội đã dùng làm chi phí hằng ngày, thì lo chi các đều trong mục-đích của Hội mà không kết quả y như ý-kiến của Hội.

Trích-lục về các điều trong mục-đích của Hội là:

1° Hội giúp tiền tá-trợ cho các Hội của người Nam kỳ có phép quan lập ra, như mấy Hội phước-thiện, mấy Hội ái hữu, mấy Hội tương-trợ, mấy Hội thảo luyện, với nhứt là nhà Đông-Pháp Học-quán tại kinh đô Paris.

2° Hội lập một phòng-việc tại Saigon lãnh lo giấu tờ cho các học sanh sắp đi du học bên nước Pháp nhứt là các trò sang qua ở nhà Đông pháp Học quán tại Paris, và lo chỉ người thông tin tử tế cho các gia-tộc Annam biết mà lựa cho con nhờ trong lúc du-học.

3° Hội cho tiền cứu-giúp cho các trò nghèo, chẳng ngại học trò trai hay là học trò gái, hầu theo nghề học cho càng dương, hoặc học trong xứ hay là học bên Pháp cũng vậy.

4° Hội lập kho sách cho thiên hạ tiện-dùng hầu hiểu đặng sự-lý trong các nghề.

5° Còn chừng nào Việt-Nam Tổng-hội phá lập rồi thì Hội Đức-Trí Thể Dục sẽ lo hành-sự cho đất kỳ sở-nguyện của đồng-bang ta.

Như ngài đành lòng vào Hội thì xin ngài viết thêm tên, chỗ ở và lời yêu trong tờ xin vào hội sau nầy rồi gởi cho ông Hội trưởng Hội Đức Trí Thể-Dục tại Saigon, đường La Grandière, môn bài số 76, còn số tiền đậu tùy ý, mỗi tháng 1 đồng bạc, hay là mỗi năm 12 đồng, thì xin ngài mua mandat nhà Thơ gởi theo một lượt cho ông Hội-trưởng càng qui lắm.

Chúng tôi ao-ước sao các ngài đều vào Hội Đức-Trí Thể-Dục cho sốt sắng, thì tiện bề cho chúng tôi lo cho mau kết quả các điều trong mục-đích của Hội, hầu thấy đồng bang trong quê-hương đặng hưởng phước như các nước vậy.

Chúng tôi xin cảm ân trước các ngài và chúc cho các ngài năm mới bình an quới thọ và đặng phát đạt vinh hoa.

TRẦN-TRỊNH-TRẠCH, *Hội-trưởng,*
LƯU-VĂN-LANG, *Phó Hội-trưởng,*
MÔ-VĂN-KỈNH, *Phó Hội-trưởng,*
Ban trị sự Hội Đức Trí Thể Dục,
76, đường La Grandière, SAIGON.
Janvier 1930.

Nam-Kỳ Bổn-Quốc Đức-Trí-Thể dục Hội

(Có lời nghị quan Thống-đốc phê y)

TỜ XIN NHẬP-HỘI

Tôi ký tên dưới đây là: _____

Nghề: _____

Thuộc dân: _____

Nhà ở tại: _____

Đã có đọc các điều-lệ của Hội Đức-Trí-Thể dục, nay thì xin nhập Hội theo hàng Hội-viên hành-sự và tôi chịu phiên theo các điều lệ ấy.

Ngày ____ tháng ____ năm ____

Ký tên:

« Quốc tịch 2. — Người Annam thuộc dân Pháp, thuộc dân Quảo-hạt hay là thuộc dân Bảo-hộ dầu tăng nhập hội, miễn là đừng có tiếng-án chi mà bị truất dân-quyền.

Điều thứ 18. — Các vị Hội-viên hành-sự phải đóng tiền hội mỗi tháng là 1 đồng bạc.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VỈNH »
ở tại Cầu-kho
đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (16 Tây) trắng và đủ màu; gồ nhuộm bền Pháp quốc, nếu màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trở 4 $ 00 một thước tây.

Lục-soạn láng-chiếu, trắng, từ 3 $ 00 tới 3 $ 20 một thước tây.

Lụa quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2 $ 00 tới 2 $ 80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rộng hàng to Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80. Giá 3 $ 20 một cuộn.

Lãnh đen (ba làng đen huyện, không trở không gỡ lông), khổ bề-thước 0m90 một cuộn.

Lãnh đen (ba làng đen huyện, không trở không gỡ lông) khổ trung 5 $ 50 một cuộn.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lựa và có nhãn hiệu thứ, dệt toàn hàng to Thượng hải, rất tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi lời tiền nghĩa nhi lưỡng lợi.

Vì muốn tri danh trong lục châu nên bổn hiệu kính lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bát cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho bằng tôi, thì hàng sẽ gởi theo hàng hai cho, theo cách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới chắc lợi lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VỈNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

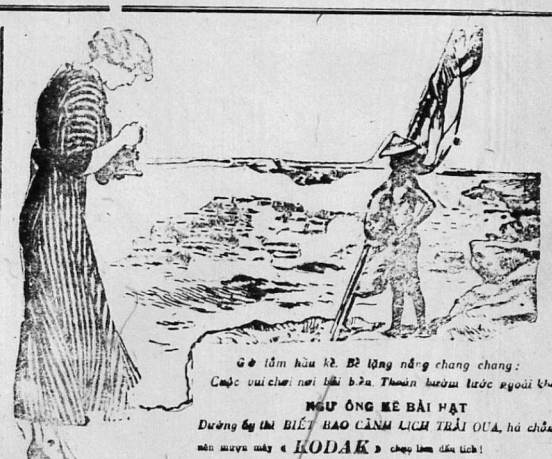

Có tấm hầu kề, Bề lặng nắng chang chang:
Cuộc vui chơi nơi tiệm bán. Thuận buồm lước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng nên mượn máy « KODAK » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « KODAK » nơi nhà làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
A. NGUYỄN-VĂN-HỘI, Dược-sư — SAIGON.

Vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư tân khách lựa.

CÁCH ĐIỀU-TRỊ
THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM
để chữa

BỆNH GIANG-MAI
bằng thuốc bánh
SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trắc có ba thảo hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tồn-thương, cả các thời-kỳ của Bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tì vị, thuốc nầy là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công hiệu:

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE
số 2, Place du Théâtre-Français - PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bào-chế tây ở thuộc-địa.

QUỐC HÓA

Manufacture de Tabacs

NAM-KỲ TRUNG-HUÊ YÊN-THẢO CÔNG-TY

214-224, quai de Belgique — SAIGON

Kính thỉnh đồng-bào ư[illegible] Nam mình quan cố. Bổn hãng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin các ngài hạ cố cho chúng tôi tấn lộ chừng nào thì bổ ích cho quê hương mình chừng nấy.